اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِىْ خَلَقَ ۝١

படைத்த உமது இறைவனின் பெயரால் ஓதுவீராக!

تَعْلِيْمُ الْقُرْآنِ الْمَجِيْدِ مَعَ أَحْكَامِ التَّجْوِيْدِ

தஃலீமுல் குர்ஆன்

அல்குர்ஆனை தஜ்வீது முறையில் கற்றுக்கொள்ள வழிகாட்டும் சிறந்த நூல்

DARUL HUDA

بسم الله الرحمن الرحيم

வெளியீடு: 9

تَعْلِيْمُ الْقُرْآنِ الْـمَجِيْدِ

مَعَ أَحْكَامِ التَّجْوِيْدِ

தஃலீமுல் குர்ஆன்

மஅ அஹ்காமித் தஜ்வீத்

அல்குர்ஆனை தஜ்வீது முறையில்
கற்றுக்கொள்ள வழிகாட்டும் சிறந்த நூல்

தொகுப்பு:

உமர் ஷரீஃப் இப்னு அப்துஸ்ஸலாம்

(அல்குர்ஆனின் ஊழியன்)

About This Book

Name of the Book	: **Ta`leemul Qur`aan**
Subject	: Teaching the Glorious Qur`aan in the perfect way
Author	: Omar Sheriff Ibnu Abdus Salam
Language	: Tamil
Edition	: First
Date of Publication	: January 2014
Total Pages	: 112
Copies	: 3000
Printed by	: Patel Graphics, Chennai - 06.

Hadiyah Rs. 40/-

Published by

DARUL HUDA

Invite-Educate-Publish-Contribute

211(102), 1st Floor, Linghi Street,
Mannady, Chennai - 600 001, S. India.
Tel : 91-44-25247866 Cell : 91-98401 74121, 9884469044
E-mail : muftiomar@gmail.com www.darulhuda.net

*All rights of this book belong to Almighty Allaah.

தாருல் ஹுதா - ஓர் அறிமுகம்

எல்லாப் புகழும் அகிலங்களின் இறைவன் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே! இறையருளும் ஈடேற்றமும் நபி முஹம்மது அவர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தார், தோழர்கள், அவர்களைப் பின்பற்றும் அனைவருக்கும் உண்டாகட்டும்.

இஸ்லாமியச் சகோதர சகோதரிகளே!

அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹ்மதுல்லாஹி வபரகாதுஹு

தாருல் ஹுதாவை அறிமுகம் செய்வதின் வாயிலாக உங்களைச் சந்திப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இதில் தாருல் ஹுதாவின் நோக்கத்தையும் அதன் பணிகளையும் விவரிப்பதுடன் அதன் இன்றைய தேவையையும் தங்கள் முன் வைக்கிறோம்.

அல்லாஹு தஆலா கூறுகிறான்: “இறைநம்பிக்கையுடைய ஆண்களும், இறைநம்பிக்கையுடைய பெண்களும் (தங்களுக்குள்) ஒருவருக்கொருவர் உற்ற துணைவர்களாவர். அவர்கள், (ஒருவர் மற்றவரை) நன்மை செய்யும்படித் தூண்டியும், பாவம் செய்யாது தடுத்தும், தொழுகையைக் கடைப்பிடித்து, (மார்க்க வரி) ஜகாத்து கொடுத்தும் வருவார்கள். அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். இத்தகையோருக்கு வெகு விரைவில் அல்லாஹ் அருள்புரிவான்...” (அல்குர்ஆன் 9 : 71)

மேலும், அல்லாஹு தஆலா கூறுகிறான்: “(நம்பிக்கையாளர்களே!) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தார் மனிதர்களைச் சிறந்ததின் பக்கம் அழைத்து, நன்மையைச் செய்யும்படி ஏவி, பாவமான காரியங்களில் இருந்து அவர்களை விலக்கிக் கொண்டும் இருக்கட்டும். இத்தகையவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.” (அல்குர்ஆன் 3 : 104)

நபி ﷺ அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: “உங்களில் யாராவது ஒரு தவறைக் கண்டால் அதை தமது கரத்தால் மாற்றட்டும். அது இயலாவிட்டால் தமது நாவால் மாற்றட்டும். அதுவும் இயலாவிட்டால் உள்ளத்தால் (வெறுத்து விலகி விடட்டும்). இது இறைநம்பிக்கையின் குறைந்தபட்ச அளவாகும்.” (ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)

மேலும், நபி ﷺ கூறுகிறார்கள்: “இறை நம்பிக்கையாளர்கள் தங்களிடையே நேசங்கொள்வதற்கும், கருணை காட்டுவதற்கும், அன்பு செலுத்துவதற்கும் உதாரணம் ஓர் உடலைப் போல! உடலில் ஏதேனும் ஓர் உறுப்பு பாதிக்கப்பட்டால் அனைத்து உறுப்புகளும்

காய்ச்சல் மற்றும் தூக்கமின்மையால் முறையிடுகின்றன.”

(ஸஹீஹுல் புகாரி)

இன்று நமது சமுதாயத்தில் சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை பெரும்பாலோர் சரியான மார்க்க ஞானத்திற்கும் முறையான வழி காட்டலுக்கும் அதிகம் தேவையுள்ளவர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, மேற்கூறப்பட்ட குர்ஆன் வசனங்கள் மற்றும் நபி மொழிகளுக்கிணங்க சமுதாய சீர்திருத்தப் பணியில் ஈடுபடுவது மார்க்கக் கடமை என்பதை உணர்ந்து, அல்குர்ஆன் மற்றும் நபி வழியின் அடிப்படையில் அந்த உயர்ந்த பணியை நிறைவேற்றி இறை திருப்தியை அடைய வேண்டும் என்ற தூய எண்ணத்தில் தொடங்கப்பட்டதுதான் ‘தாருல் ஹுதா.’

பணிகளும் தொண்டுகளும்:

அழைத்தல்:

இதுவே இஸ்லாமின் அடிப்படையாகும். உலகில் இப்பணி இறைத் தூதர்கள் வாயிலாக நிலை நிறுத்தப்பட்டது. இறுதித் தூதர் முஹம்மது ﷺ அவர்களுக்குப் பின் அவர்களுடைய சமுதாயத்தினர் அனைவரின் மீதும் இப்பணி கடமையாக்கப்பட்டது. மேன்மைமிகு குர்ஆனும், சிறப்புமிகு நபி மொழியும் இதன் அவசியத்தை நமக்கு வலியுறுத்துகின்றன. எனவே, இயன்ற அளவு அனைத்து வழி களிலும் மனித சமுதாயத்திற்கு இஸ்லாமை அறிமுகப்படுத்துவதும், அதன் உயர்வுகளை விளக்கிச் சொல்லி அதன் பக்கம் அழைப்பது தாருல் ஹுதாவின் தலையாயப் பணியாகும்.

கற்பித்தல்:

இஸ்லாமை அறிய விரும்பும் சிறுவர்கள், வாலிபர்கள், முதியவர்கள், ஆண்கள், பெண்கள் என அனைவருக்கும் அல் குர்ஆன் மற்றும் நபிமொழிகளை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப கற்றுத் தருவது தாருல் ஹுதாவின் இரண்டாவது முக்கிய பணியாகும்.

நூல் வெளியிடுதல்:

மேன்மைமிகு குர்ஆன், சிறப்புமிகு நபிமொழி இந்த இரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு சமுதாயப் பேரறிஞர் களால் அரபி மொழியில் எழுதப்பட்ட நூற்களை தமிழிலும் ஏனைய உலக மொழிகளிலும் மொழியாக்கம் செய்து, அந்நூற் களைச் சலுகை விலையில் மக்களுக்கு வழங்குவது தாருல் ஹுதாவின் மூன்றாவது சிறப்புப் பணியாகும்.

5

உதவுதல்:

அல்லாஹு தஆலாவே அனைவரின் தேவைகள், துன்பங்கள் அனைத்தையும் நிவர்த்தி செய்பவன். மிகப் பெரிய வள்ளலாகிய அல்லாஹ் தனது சார்பாக உலகில் ஏழை, எளியோர், நலிந்தோர் ஆகியோரின் துயர் துடைக்கும் வள்ளல் பெருமக்களுக்கு பெரும் வெகுமதிகளை ஈருலகிலும் வழங்குவதாக வாக்களித்துள்ளான். பிறர் துன்பங்களில் பங்கெடுப்பது, பிறர் தேவைகளை நிறைவேற்ற இயன்றவரை உதவுவது முஸ்லிம்களுடைய அடிப்படைப் பண்புகளாகும். இந்த உன்னதப் பணிக்காக 'பைத்துல்மால்' (பொது நிதி) ஏற்பாடு செய்து இரக்கச் சிந்தையும், மார்க்கப்பற்றும் கொண்ட வள்ளல் பெருமக்களிடமிருந்து கடமையான, உபரியான தர்மங் களைப் பெற்று அவற்றைத் தேவையுடையவர்களுக்கு வழங்குதல் தாருல் ஹுதாவின் நான்காவது உயர் பணியாகும்.

இந்தப் பணிகள் மட்டுமின்றி, இஸ்லாம் முழுமையாக ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் வரவேண்டும் என்பதற்காகவும், மனிதச் சமுதாயங்களுக்குள் நல்லுறவும், அன்பும், கருணையும், சமூக புரிந்துணர்வும் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் இயன்ற வரை அல்லாஹ்வுக்காக தொண்டாற்ற வேண்டும் என்பது தாருல் ஹுதாவின் குறிக்கோளாகும்.

இப்பணிகள் அனைத்தும் தொய்வின்றி தொடர்ந்து சிறப்பாக, திறம்பட நடைபெறவும், அவற்றை அல்லாஹ் அங்கீகரிக்கவும் தாங்கள் துஆ செய்யும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்வதுடன் தங்களால் இயன்றவரை இப்பணிகளில் பங்கு பெறவும் அழைக்கிறோம்.

மேற்கூறப்பட்ட பணிகளை விசாலப்படுத்தவும் மேன்மேலும் அவற்றைச் சிறப்புடன் நிறைவேற்றவும் தாருல் ஹுதாவிற்காக கீழ்க்காணும் அடிப்படை வசதிகள் தேவைப்படுகின்றன.

அதாவது, பள்ளிவாசல், வகுப்பறைகள், மிகப் பெரிய பொது நூலகம், மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுக்குரிய அறைகள், மாநாடுகள், கருத்தரங்கங்கள் நடத்த சகல வசதிகளுடன் கூடிய வளாகம், மார்க்கக் கல்விகள் முழு நேர வகுப்புகளாக நடத்துவதற்குத் தேவையான கல்வி நிலையம், அநாதையர் இல்லம், முதியோர் இல்லம், சிறுதொழில் கல்விக் கூடம், மாணவர்கள், விருந்தாளிகள், முழு நேர ஊழியர்கள் தங்குவதற்குரிய விடுதிகள், இல்லங்கள், புத்தக விற்பனை நிலையம், இவற்றிற்குத் தேவையான நிலம்

மற்றும் மாதச் செலவினங்களை ஈடுகட்ட உதவியாக இருக்கும் வகையில் வருவாய் தரும் வணிகக் கட்டடங்கள் வாங்குவது, பல மொழிகளில் இஸ்லாமிய நூற்கள் வெளியிடுவதற்குரிய மூலதனம் போன்றவை தேவைப்படுகின்றன.

நல்லுள்ளம் கொண்ட மேன்மக்களே! நீங்கள் கொடுக்கும் தர்மங்கள் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை பரப்புவதற்கும் அதை வளர்ப்பதற்கும் நிச்சயம் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

உங்களால் முடிந்த அளவு பங்கு கொண்டு ஈருலக நற்பேறுகளை அடைந்து கொள்ளுங்கள். மார்க்கத்திற்காகக் கொடுக்கப்படும் தர்மங்களுக்குச் சிறப்புகளும் நன்மைகளும் ஏராளம் உள்ளன என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்ததே!

பேராற்றலுடைய அல்லாஹ் இந்த நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரப் போதுமானவன்!

அவனிடமே உதவி தேடுகிறோம்! அவனையே முன்னோக்கி நிற்கிறோம்!!

உங்களால் முடிந்த உதவிகளை மறுமையின் வீட்டை நாடி, அல்லாஹ்வின் பொருத்தம் நாடி தந்துதவுங்கள்.

நன்மையான காரியங்களில் எவற்றை நீங்கள் உங்களுக்காக (மரணம் வருவதற்கு) முன்னதாகவே செய்து கொள்கிறீர்களோ, அவற்றை அல்லாஹ்விடத்தில் மிகச் சிறந்ததாகவும், மகத்தான கூலியாகவும் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். (அல்குர்ஆன் 73 : 20)

அல்லாஹ் தங்களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக!

முன்னுரை

அளவற்ற அருளாளன் நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால்...

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்விற்கே! அவன் மிக மகத்தானவன்; தூய்மையானவன்; ஞானமிக்கவன்; அனைத்தையும் அறிந்தவன். சங்கைமிகு குர்ஆனாகிய அவனது இறுதி வேதத்தை நமக்கு அருளி அவன் நம்மீது பேருபகாரம் புரிந்திருக்கின்றான். இறை அருளும் ஈடேற்றமும் அவனது தூதர் முஹம்மது அவர்களுக்கும், அவர்களது உறவினர், மனைவியர், அவர்கள் வழித்தோன்றல்கள் மற்றும் தோழர்கள் அனைவருக்கும் உண்டாகட்டும்!

சங்கைமிகு குர்ஆனுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் யாதெனில்,

- அதைப் பிழையின்றி அழகாக, முறையுடன் ஓதுவது, முடிந்தளவு மனனம் செய்வது.
- அதன் சட்டங்களையும், விளக்கங்களையும் கற்றுக் கொள்வது; கற்றுக் கொடுப்பது.
- அதன் போதனைகளை ஏற்று வழி நடப்பது.
- அதன் பிரசாரத்தைக் கொண்டு அனைத்துலக மக்களையும் அழைப்பது.

உங்கள் கரங்களில் தவழும் 'தஃலீமுல் குர்ஆன்' என்ற இந்த நூல் இந்தக் கடமைகளில் முதல் கடமையை நிறைவேற்று வதற்குரிய ஒரு சிறு முயற்சியாகும். அல்லாஹ், இதை ஏற்றுக் கொள்வானாக! இந்நூலை வெளியிட ஆர்வமூட்டிய சகோதரர் S. அப்துர் ரஜ்ஜாக் (சிங்கப்பூர்) அவர்களுக்கும், இந்நூலை அழகுற வடிவமைப்பதில் உதவியாக இருந்த நண்பர்கள் மவ்லவி, ஜியாவுத்தீன் பாகவி (தீன் கிராஃபிக்ஸ்), J. செய்யது இபுறாஹீம் (தாருல் ஹுதா) ஆகியோருக்கும் வளமான, செழிப்பான ஈருலக வாழ்வை அல்லாஹ் வழங்குவானாக! ஆமீன்!!

இதனால் பயன்பெறும் அறிஞர் பெருமக்களும் முஸ்லிம் சகோதரர்களும் எங்களது பணிகள் மேன்மேலும் முன்னேற்றம் காண அல்லாஹ்விடம் துஆ கேட்கும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இந்நூலில் குறைகள், தவறுகள் இருப்பின் தெரியப்படுத்துங்கள். நன்றியுடன் திருத்திக் கொள்கிறோம். அல்லாஹ், நம் எல்லோரையும் மன்னித்தருள்வானாக! ஆமீன்!!

குர்ஆன் மற்றும் நபிமொழி பணியாளன்
அ. உமர் ஷரீஃப்
(தாருல் ஹுதா)

DARUL HUDA

இந்நூலின் சிறப்புகள்

● அரபி, உருது மற்றும் தமிழில் எழுதப்பட்ட நல்ல தஜ்வீது நூற்களில் இருந்து கவனத்துடன் முறையாக தொகுக்கப் பட்டுள்ளது.*

● அர்த்தமற்ற வார்த்தைகள் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

● அரபி அல்லாத வார்த்தைகளும் முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட்டு உள்ளன.

● முடிந்தளவு அல்குர்ஆனின் வார்த்தைகளே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

● தஜ்வீது** சட்டங்கள் உதாரணங்களுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

● சடைவடையும்படியான மிக விரிவான பயிற்சியுமின்றி அல்லது போதாத அளவுக்குக் குறைவான பயிற்சியுமின்றி தேவைக்கு ஏற்ப பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

● இத்துடன் 'அம்ம யதஸாஅலூன்' என்று ஆரம்பிக்கும் சூரா நபாவிலிருந்து 'சூரா அந்நாஸ்' வரையிலுள்ள சூராக்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

● ஒவ்வொரு பாடத்தின் ஆரம்பத்திலும் அதன் சட்டம் மற்றும் விளக்கங்கள் தமிழில் தரப்பட்டுள்ளன.

---

* (குறிப்பாக, 'ஹிதாயத்துர் ரஹ்மான்' என்ற அரபி நூலும், 'தய்ஸீருல் குர்ஆன்' என்ற உருது நூலும், 'ஹிதாயத்துஸ் ஸிப்யான்' என்ற தமிழ் நூலும் இப்பணிக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தன. அல்லாஹ், இந்நூலாசிரியர் களுக்கு நற்கூலி வழங்குவானாக!)

** தஜ்வீது என்றால் 'அரபி எழுத்துகளின் உச்சரிப்பையும், தன்மையையும் அறிந்து முறையான சட்டங்களுடன் குர்ஆன் ஓதுவது' ஆகும்.

DARUL HUDA

இந்நூலைக் கொண்டு பயன்பெறும் முறை

இந்நூலைக் கொண்டு நல்ல முறையில் பயன் கிடைக்க வேண்டுமாயின் பின்வரும் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவது ஏற்றமானதாகும்.

- முதலில் தனித்தனி எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் இடத்தை சரியாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- பிறகு அவற்றை, ஒவ்வொரு நாளும் பலமுறை வாய்விட்டு விடாமுயற்சியுடன் சொல்லிப் பழக வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு பயிற்சியையும் பலமுறை படிக்க வேண்டும்.
- ஒரே பயிற்சியை பல பயிற்சியாக நீங்களே ஆக்கிக் கொள்ளலாம். (உ.ம்.) வரி வரியாக ஒருமுறை, கீழிருந்து மேலாக ஒருமுறை என்று பல கோணங்களில் படிக்கலாம்.
- ஒவ்வொரு பாடத்தையும் நினைவில் நிறுத்திக் கொண்ட பிறகே, அடுத்த பாடத்தை தொடங்க வேண்டும். முந்திய பாடங்களில் படித்த சட்டங்களைப் புதிதாக படிக்கும் பாடங்களில் கண்டிப்பாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.
- பிறருக்கு இந்நூலை கற்றுத்தர விரும்பும் ஆசிரியர்கள் முதலில் இந்நூலை முழுமையாக ஒரு முறை பார்வையிட்டுக் கொள்வது மிக நல்லது.
- சட்டங்களை விளக்கும் போது உடனுக்குடன் உதாரணங் களை மேற்கோள் காட்டவும்.
- வயதில் மிக குறைந்தவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கும் போது, சில சட்டங்களை அவர்களுக்குப் புரிய வைப்பதில் சிரமம் ஏற்படலாம். அப்போது பயிற்சிகளை மட்டும் பலமுறை கற்றுக் கொடுப்பது போதுமானது.
- பிற்பகுதியில் தஜ்வீது சட்டங்களைப் படித்தவுடன், அந்த சட்டங்கள் குர்ஆனில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். பிறகு அவற்றை பலமுறை உச்சரித்து நன்கு பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

DARUL HUDA

اَلْمَخْرَجُ

ஓர் எழுத்து, எந்த இடத்திலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகிறதோ அந்த இடத்திற்கு 'மக்ரஜ்' எனப்படும்.

1) ا، و، ی :— இவை வாயின் உள் காலியான நடுப்பகுதியில் இருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

2) ء، ہ :— இவை தொண்டையின் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

3) ع، ح :— இவை தொண்டையின் நடுப் பகுதியிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

4) غ، خ :— இவை தொண்டையின் மேற்பகுதிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

5) ق :— இது நாவின் கடைசியிலிருந்தும் உள்வாயின் மேல் பகுதியிலிருந்தும் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

6) ك :— இது ق உடைய மக்ரஜுக்கு சற்று முன்னதாக உச்சரிக்கப்படுகிறது.

7) ي، ش، ج :—இவை நாவின் நடுப் பாகம் மற்றும் அதற்கு நேராக உள்ள வாயின் மேற்புறத்திலிந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

8) ض :— இது நாவின் இடப்பக்க ஓரத்திலிருந்து உச்சரிக் கப்படுகிறது.

9) ل :— இது நுனி நாவிலிருந்தும் வாயின் முன் புறத்தில் இருந்தும் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

10) ن :— இது நுனி நாவிலிருந்தும் மேல் நடுப் பற்களின் வேரிலிருந்தும் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

11) ر :— இது நுனி நாக்கு மற்றும் மேல் நடுப் பற்களின் வேரிலிருந்தும் உச்சரிக்கப்படுகிறது.

12) ط، د، ت :— இவை நுனி நாவு மற்றும் மேல் நடுப்பற்களில் இருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

13) ص، س، ز :— இவை நுனி நாவு மற்றும் மேல் வரிசை, கீழ் வரிசை பற்களுக்கு நடுவிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

14) ث، ذ، ظ :— இவை நுனி நாவு மற்றும் மேல் நடுப்பற்களின் ஓரங்களிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

15) ف :— இது மேல் பற்களின் ஓரம் மற்றும் உதட்டின் நடுவில் இருந்து உச்சரிக்கப்படுகிறது.

16) ب، و، م :— இவை இரு உதடுகளுக்கு நடுவிலிருந்து உச்சரிக்கப்படுகின்றன. و வை உச்சரிக்கும்போது உதடுகள் இரண்டும் பிரிந்திருக்க வேண்டும். ب ، م இவ்விரண்டை உச்சரிக்கும் போது இரு உதடுகளும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

மூக்கிலிருந்து சப்தத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு غُنَّهْ (குன்னா) என்று சொல்லப்படும்.

ஓர் எழுத்தின் உச்சரிப்பை அறிய வேண்டுமானால், அதற்கு ஸுகூன் செய்து அதற்கு முன் ஃபத்ஹா செய்யப்பட்ட அலிஃபை சேர்த்து படித்துப் பார்க்க வேண்டும். (உ.ம்.) اَبْ ، اَمْ ، اَنْ

பாடம் 1

கீழே வரையப்பட்டுள்ள கட்டங்களில் இருக்கும் எழுத்துகளை இவ்வாறு படிக்கக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

الف، باء، تاء، ثاء، جيم، حاء، خاء، دال، ذال، راء، زاى، سين، شين، صاد، ضاد، طاء، ظاء، عين، غين، فاء، قاف، كاف، لام، ميم، نون، هاء، واو، ياء، همزة

இவையே அரபி எழுத்துகளின் சரியான பெயர்களாகும். ஒவ்வொரு எழுத்தின் பிறப்பிடத்தையும் விளங்கி, சரியான உச்சரிப்பை பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அரபி மொழியில் மொத்தம் 28 எழுத்துகள் உள்ளன. துணை எழுத்து என்று தமிழில் சொல்லப்படுகிற ‘ா’ (கால்)-ஐ போல, ஓர் அரபி எழுத்தின் உச்சரிப்பை நீட்டி வாசிப்பதற்கு அலிஃப் பயன்படுத்தப்படும். அப்போது அலிஃபின் மீது எந்த ஹரக்கத்தும் இருக்காது. அலிஃபின் மேல் ஹரக்கத் ஏதும் இருந்தால் அதை ஹம்ஜா என்று கூறப்படும். (உ.ம்.) را இதை ‘ரா’ என்று கூறுகிறோம். இதில் அலிஃபுக்கு ஹரக்கத்து இருப்பின் (உ.ம்.) رَأَ ரஅ என்று “ء” ஹம்ஜாவாக சொல்ல வேண்டும். எனவே, ஹம்ஜா என்பது ஒரு தனிப்பட்ட எழுத்தல்ல.

ح	ج	ث	ت	ب	ا
س	ز	ر	ذ	د	خ
ع	ظ	ط	ض	ص	ش
م	ل	ك	ق	ف	غ
	ء	ي	و	لا	ن

பயிற்சி 1

ف	س	ر	د	ج	ب
ض	ء	ا	ش	ط	ص
ذ	ث	ن	ق	ز	غ
ي	ع	ت	ظ	ل	ح
ش	و	ك	ه	م	خ

பயிற்சி 2

م	ق	ن	ج	ت	ل
ع	ف	ط	د	ي	ء
غ	ذ	خ	ض	ر	ك
ب	ز	ث	ص	ش	ح
ذ	ا	و	س	ظ	لا

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

ط	ص	ر	ع	س	ج
ت	ض	ء	ب	ل	ق
لا	ك	ز	ث	غ	خ
ف	ي	د	ش	ظ	ح
ث	ن	ا	و	م	ذ

பயிற்சி 4

ش	ج	ع	ن	ط	ب
ذ	ء	ا	د	ي	ث
س	م	ح	ض	ر	خ
ظ	ز	ف	ه	ل	غ
لا	و	ت	ق	ص	ك

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பயிற்சி 5

ض	ث	ز	خ	ب	ع
ر	ظ	د	ي	ح	لا
و	ل	ج	ا	م	ش
ك	غ	ء	س	ت	ن
ق	ص	ذ	ع	ف	ط

பயிற்சி 6

ج	ي	ع	د	ث	خ
ب	ل	ض	ء	غ	ا
ف	ح	ط	ز	ش	ه
س	ت	و	ك	ص	م
ر	ذ	ق	ع	ظ	ن

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பயிற்சி 7

ث	ا	د	خ	ن	ع
ح	غ	ض	ء	ق	س
ش	ك	ه	ب	ت	م
ص	لا	ظ	ف	و	ق
ذ	ط	ل	ز	ر	ي

பயிற்சி 8

ز	ت	و	ص	ل	ط
ش	م	ء	ح	س	غ
لا	ع	ذ	ي	ه	ق
خ	ك	ظ	ع	ا	ض
ن	ر	ث	ف	ب	د

DARUL HUDA

பாடம் 2

அரபி எழுத்துகளில் ஓர் எழுத்தை மற்றொரு எழுத்துடன் இணைத்து எழுதும்போது அதன் வடிவம் எப்படி இருக்கும் என இப்பாடத்தில் விளக்கப்படுகிறது. எழுத்தின் அசல் வடிவத்தையும் அதைச் சேர்த்து எழுதும்போது வரும் வடிவத்தையும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்துகளை அதற்குரிய 'நுக்தா'வை (புள்ளியை) கொண்டு நன்றாக மனதில் பதியும் வரை பயிற்சி பெற வேண்டும். அவ்வாறே எழுத்துகளின் வடிவ அமைப்பையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

جـ	ج	ثـ	ث	تـ	ت	بـ	ب
شـ	ش	سـ	س	خـ	خ	حـ	ح
غـ	غ	عـ	ع	ضـ	ض	صـ	ص
لـ	ل	كـ	ك	قـ	ق	فـ	ف
يـ	ي	هـ ه	لا	نـ	ن	مـ	م

பயிற்சி 1

சில இடங்களில் ء தனியாக எழுதப்படும். சில இடங்களில் واو - ياء - الف விற்கு மேல் எழுதப்படும். அப்போது ء வை மட்டும்தான் சொல்ல வேண்டும்.

بـ تـ ثـ نـ يـ لـ كـ ک ک

سـ شـ صـ ضـ جـ حـ خـ عـ غـ

ع غ فـ ف قـ ق ئـ ط هـ

ش ل ج د م و ض ؤ أ

பயிற்சி 2

இங்கு இரண்டு எழுத்துகள் இணைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் புரிந்து அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகப் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) يم ي، م (யா, மீம்).

يم	بد	بي	تر	به	لا	بج
بذ	تز	عظ	هم	جز	قل	مم
لا	طي	بذ	صر	كم	شك	صم
قش	فع	ضق	كل	قب	مص	من

பயிற்சி 3

இங்கு மூன்று எழுத்துகள் இணைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகப் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) بسم ب، س، م (பா, ஸீன், மீம்.)

بسم	بعض	بهم	نحن	زرق	عنه
يوم	همس	رمز	رضي	حمل	ظلم
هضم	ذكر	نفس	نسف	فقل	ضنك

பயிற்சி 4

இங்கு நான்கு எழுத்துகள் இணைத்து எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகப் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) تقوى ت، ق، و، ي (தா, காஃப், வாவ், யா.)

تقوى	عليه	انتم	فسبح	بحمد	مسكن
اسرف	صراط	تهدى	محدث	نهار	يسئل
يفعل	دونه	نبلو	نجزي	رسول	قبلك

பாடம் 3

அரபி எழுத்துகளுக்கு மேல் இடப்படும் ـَـ இந்தக் குறிக்கு அரபியில் فَتْحَةٌ ‘ஃபத்ஹா’ என்றும் உருதுவில் ‘ஜபர்’ என்றும் சொல்லப்படும். ஓர் எழுத்துக்கு மேல், இக்குறி இடப்பட்டால் (உ.ம்)

اَ அ, بَ ப என்று படிக்க வேண்டும். இப்போது எழுத்துகளை நீட்டிப் படிக்கக் கூடாது. அதாவது, اَ அ என்பதை ‘ஆ’, بَ ‘ப’ என்பதை ‘பா’, تَ ‘த’ என்பதை ‘தா’ என்று நீட்டிப் படிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

دَ	خَ	حَ	جَ	ثَ	تَ	بَ	اَ
طَ	ضَ	صَ	شَ	سَ	زَ	رَ	ذَ
مَ	لَ	كَ	قَ	فَ	غَ	عَ	ظَ
✵	✵	ءَ	يَ	وَ	لَا	نَ	✵

குறிப்பு: اَ - ءَ இவ்விரண்டும் ஒன்றே ஆகும். இரண்டையும் அழுத்தமாகப் படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 2

فَ	لَ	صَ	رَ	اَ	سَ	دَ	بَ
ظَ	يَ	مَ	قَ	ضَ	جَ	هَ	نَ
شَ	خَ	غَ	زَ	ءَ	كَ	حَ	ثَ
ثَ	هَ	عَ	وَ	طَ	ذَ	تَ	صَ

பயிற்சி 3

لَ	قَ	طَ	صَ	رَ	عَ	سَ	جَ
زَ	ثَ	غَ	خَ	تَ	ضَ	ءَ	بَ
فَ	يَ	دَ	شَ	ظَ	حَ	لَا	كَ
ضَ	غَ	نَ	اَ	وَ	مَ	ذَ	عَ

பயிற்சி 4

يَ	ثَ	شَ	جَ	غَ	نَ	طَ	بَ
حَ	ضَ	رَ	خَ	ذَ	ءَ	اَ	دَ
كَ	ظَ	زَ	فَ	لَ	عَ	سَ	مَ
ظَ	حَ	هَ	وَ	تَ	قَ	صَ	خَ

பயிற்சி 5

بَ	ذَ	طَ	تَ	زَ	خَ	دَ	لَ
ظَ	حَ	عَ	نَ	لَا	غَ	فَ	جَ
صَ	رَ	ءَ	مَ	سَ	شَ	كَ	قَ
ءَ	قَ	ثَ	ضَ	يَ	اَ	وَ	طَ

பாடம் 4

இந்தப் பாடத்தில் 'ஃபத்ஹா' பெற்ற எழுத்துகள் எப்படி இணைகின்றன என்பதைப் பற்றி கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது. (உ.ம்.) وَرَدَ இதை வ–ர–த என்று தனித்தனியாகக் கூறி, பின்பு வரத என்று சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

رَدَعَ	دَرَسَ	اَزَقَ	وَرَدَ
اَرَمَ	ذَرَءَ	زَرَقَ	رَزَقَ
دَءَبَ	زَرَعَ	وَزَرَ	وَزَنَ

பயிற்சி 2

وَجَدَ	وَجَدَ	اَخَذَ	اَخَذَ
اَكَلَ	اَكَلَ	ذَكَرَ	ذَكَرَ
وَلَدَ	وَلَدَ	زَعَمَ	زَعَمَ
رَفَثَ	رَفَثَ	ذَهَبَ	ذَهَبَ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

رَ جَ عَ	رَجَعَ	رَ فَ عَ	رَفَعَ
وَ ضَ عَ	وَضَعَ	ذَ بَ حَ	ذَبَحَ
وَ عَ دَ	وَعَدَ	فَ رَ غَ	فَرَغَ
سَ أَ لَ	سَأَلَ	صَ رَ فَ	صَرَفَ

பயிற்சி 4

نَ صَ رَ	نَصَرَ	قَ تَ لَ	قَتَلَ
فَ تَ حَ	فَتَحَ	كَ فَ رَ	كَفَرَ
جَ حَ دَ	جَحَدَ	جَ مَ عَ	جَمَعَ
سَ جَ دَ	سَجَدَ	نَ صَ حَ	نَصَحَ

DARUL HUDA

பயிற்சி 5

كَتَبَ	وَهَبَ	وَقَبَ	ذَهَبَ
سَقَطَ	سَكَتَ	طَلَبَ	كَسَبَ
شَكَرَ	صَبَرَ	قَعَــدَ	بَدَأَ
عَبَسَ	بَــرَزَ	غَفَرَ	حَشَرَ

பயிற்சி 6

وَقَعَ	نَكَحَ	نَكَثَ	مَكَثَ
بَعَثَ	كَشَفَ	قَذَفَ	بَلَغَ
بَطَلَ	جَعَلَ	خَلَقَ	قَبَضَ
وَهَنَ	لَعَنَ	كَتَمَ	خَتَمَ

DARUL HUDA

பாடம் 5

எழுத்துக்குக் கீழ் இடப்படும் ـِ இக்குறிக்கு அரபியில் كَسْرَةٌ 'கஸ்ரா' என்றும் உருதுவில் 'ஜேர்' என்றும் சொல்லப்படும். (உ.ம்.) تِ - தி என்று படிக்க வேண்டும். எழுத்தைத் தனியாகவும் ஹரக் கத்தை தனியாகவும் கூறிப் படிக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு, எழுத்தையும் ஹரக்கத்தையும் இணைத்துப் படிக்க வேண்டும்.

இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், இப்படிப் படிக்கும்போது எழுத்துகளை நீட்டக் கூடாது. (உ.ம்.) سِ ஸி என்பதை ஸீ, رِ ரி என்பதை ரீ என்று படிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

دِ	خِ	حِ	جِ	ثِ	تِ	بِ	اِ
طِ	ضِ	صِ	شِ	سِ	زِ	رِ	ذِ
مِ	لِ	كِ	قِ	فِ	غِ	عِ	ظِ
✵	✵	ءِ	يِ	وِ	لاِ	نِ	✵

பயிற்சி 2

مِ	كِ	عِ	زِ	طِ	سِ	دِ	حِ
قِ	لاِ	صِ	لِ	ذِ	خِ	ثِ	اِ
فِ	جِ	تِ	ءِ	ظِ	شِ	رِ	ضِ
صِ	حِ	غِ	وِ	بِ	نِ	يِ	عِ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

لِ	قِ	طِ	صِ	رِ	عِ	سِ	جِ
زِ	ثِ	غِ	خِ	تِ	ضِ	ءِ	بِ
فِ	يِ	دِ	شِ	ظِ	حِ	هِ	كِ
ظِ	ثِ	نِ	اِ	وِ	مِ	ذِ	طِ

பயிற்சி 4

يِ	ثِ	شِ	جِ	غِ	نِ	طِ	بِ
حِ	ضِ	رِ	خِ	ذِ	ءِ	اِ	دِ
هِ	ظِ	زِ	فِ	لِ	عِ	سِ	مِ
ذِ	عِ	وِ	تِ	قِ	صِ	كِ	غِ

பயிற்சி 5

بِ	ذِ	طِ	تِ	زِ	خِ	دِ	لِ
ظِ	حِ	عِ	نِ	هِ	غِ	فِ	جِ
صِ	رِ	ءِ	مِ	سِ	شِ	كِ	قِ
حِ	خِ	ثِ	ضِ	يِ	اِ	وِ	ظِ

பாடம் 6

இப்பாடத்தில் ஃபத்ஹா, கஸ்ரா ஆகிய இரண்டு ஹரக்கத்துகளுடன் கூடிய வார்த்தைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. தனி எழுத்துகளை மனதில் பதிய வைப்பதுடன், சேர்ந்து வரும் எழுத்துகளையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு எழுத்தையும் ஹரக்கத்துடன் உச்சரித்தப் பின்பே முழு வார்த்தையையும் உச்சரிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) رَكِبَ என்பதை ர-கி-ப என்று தனித்தனியாக உச்சரித்து, பின்பு 'ரகிப' என்று சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும். ஒரே வார்த்தையைப் பலமுறை படிக்கவும். அவ்வாறே ஒவ்வொரு பாடத்தையும், பயிற்சியையும் பலமுறை படிக்கவும். சரளமாகவும், பிழை இல்லாமலும் படிக்கும் வரை திரும்பத் திரும்பப் படிக்கவும்.

பயிற்சி 1

صَعِقَ	وَرِثَ	بَرِقَ	اَذِنَ
رَكِبَ	رَكِبَ	صَعِدَ	رَدِفَ
اَمِنَ	اَمِنَ	رَضِيَ	رَضِيَ
وَسِعَ	وَسِعَ	رَحِمَ	رَحِمَ
مَرِضَ	مَرِضَ	شَرِبَ	شَرِبَ
حَسِبَ	حَسِبَ	بَرِقَ	بَرِقَ

பயிற்சி 2

رَضِيَ	رَكِبَ	رَدِفَ	اَذِنَ
مَرِضَ	وَسِعَ	وَلِـــيَ	اَمِنَ
غَنِمَ	عَلِمَ	عَجِبَ	شَرِبَ
وَسِعَ	شَهِدَ	بَعِدَ	قَدِمَ

பயிற்சி 3

ضَحِكَ	لَبِثَ	عَمِلَ	بَـخِلَ
خَشِيَ	عَمِيَ	سَفِهَ	كَرِهَ
طَفِقَ	تَبِعَ	سَخِرَ	خَسِرَ
مَعِيَ	غَشِيَ	لَقِيَ	بَقِيَ

பயிற்சி 4

فَرَطَ	بَرِكَ	كَذِبَ	نَفِذَ
ظَفِرَ	قَبِلَ	سَمِعَ	سَلِمَ
وَفَرَ	وَجَدَ	وَعَدَ	وَهَنَ
سَخِطَ	فَشِلَ	حَسِبَ	غَفَرَ

பயிற்சி 5

نَسِيَ	ظَلَمَ	شَغَفَ	نَظَرَ
حَذِرَ	وَقَرَ	رَحِمَ	صَعِدَ
حَمَلَ	وَسِعَ	سَبَقَ	قَدِمَ
خَشِيَ	خَشَعَ	وَرَعَ	ضَرَبَ

பாடம் 7

எழுத்துக்கு மேல் இடப்படும் ـُـ இந்தக் குறிக்கு அரபியில் ضَمَّةٌ 'ழம்மா' என்றும், உருதுவில் 'பேஷ்' என்றும் சொல்லப்படும். (உ.ம்.) جُ ஜு, كُ கு என்று படிக்க வேண்டும். ஜூ, கூ என்று இவற்றை நீட்டிப் படிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

دُ	خُ	حُ	جُ	ثُ	تُ	بُ	أُ
طُ	ضُ	صُ	شُ	سُ	زُ	رُ	ذُ
مُ	لُ	كُ	قُ	فُ	غُ	عُ	ظُ
✷	✷	ءُ	يُ	وُ	هُ	نُ	✷

பயிற்சி 2

غُ	ظُ	صُ	سُ	رُ	دُ	جُ	بُ
ذُ	حُ	تُ	أُ	يُ	وُ	لُ	قُ
هُ	خُ	ثُ	مُ	عُ	كُ	فُ	شُ
ضُ	قُ	ءُ	زُ	ذُ	نُ	طُ	غُ

பயிற்சி 3

لُ	قُ	طُ	صُ	رُ	غُ	شُ	جُ
زُ	ثُ	عُ	خُ	تُ	ضُ	ءُ	بُ
فُ	يُ	دُ	شُ	ظُ	حُ	هُ	كُ
طُ	ضُ	نُ	أُ	وُ	مُ	ذُ	قُ

பயிற்சி 4

يُ	تُ	شُ	جُ	عُ	نُ	طُ	بُ
خُ	صُ	رُ	حُ	ذُ	ءُ	أُ	دُ
طُ	زُ	فُ	هُ	لُ	غُ	مُ	سُ
عُ	طُ	وُ	ثُ	قُ	ضُ	كُ	صُ

பயிற்சி 5

بُ	ذُ	طُ	تُ	رُ	حُ	دُ	لُ
ظُ	خُ	غُ	نُ	هُ	عُ	فُ	جُ
سُ	صُ	زُ	كُ	ءُ	مُ	شُ	قُ
عُ	هُ	ثُ	ضُ	يُ	أُ	وُ	ذُ

DARUL HUDA

பாடம் 8

இனி வரும் பயிற்சிகளில் மூன்று ஹரக்கத்துகளும் உள்ள வார்த்தைகள் தரப்படும். தெளிவான உச்சரிப்பைக் கவனத்தில் கொள்வதுடன், பார்த்தவுடன் சரியாகப் படிக்கும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவும். எழுத்துகளை அதிலுள்ள ஹரக்கத்தின் அளவை விட அறவே நீட்டக் கூடாது. (உ.ம்.) أُمِرَ என்பதை ஊ, மீ, ரா – 'உமிர' என்று படிக்கக் கூடாது. மாறாக, உ,மி,ர 'உமிர' என்றுதான் படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

وُرِدَ	رُزِقَ	وُرِثَ	أُذِنَ
وُزِرَ	دُرِسَ	زُرِعَ	وُزِنَ
قُدِرَ	ذُكِرَ	أُمِرَ	أُخِذَ

பயிற்சி 2

رُفِعَ	قُضِيَ	عُشِرَ	سُئِلَ
ضَعُفَ	بَصُرَ	كَبُرَ	لُعِنَ
نُشِرَ	نُسِفَ	طُمِسَ	ثَقُلَ
يَعِظُ	نَرِثُ	يَهَبُ	خَبُثَ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

وُلِدَ	وُجِدَ	دُرِسَ	أُكِلَ
عُلِمَ	شُرِبَ	رُكِبَ	أُمِنَ
وُضِعَ	غُشِيَ	عُمِلَ	قُتِلَ
قُبِضَ	بُعِثَ	فُتِحَ	صُرِفَ
خُلِقَ	غُضِبَ	نُصِبَ	كُتِبَ

பயிற்சி 4

نُصِرَ	كُفِرَ	غُفِرَ	حُشِرَ
نُكِثَ	جُهِلَ	جُعِلَ	قُدِرَ
يَعِدُ	يَجِدُ	ظُلِمَ	مُنِعَ
كُتِمَ	قُذِفَ	كُشِفَ	يَرِثُ

DARUL HUDA

பயிற்சி 5

رُحِمَ	كُشِفَ	دُعِيَ	جُلِبَ
حُسِدَ	نُبِذَ	كُرِهَ	خُصِمَ
يَهِنُ	سَمِعَ	يَعِدُ	نُصِبَ
يَرِثُ	يَضَعُ	فُتِحَ	صُدِقَ
شَرُفَ	نُفِخَ	كُتِمَ	خُلِقَ

பயிற்சி 6

ضُرِبَ	جُعِلَ	كُبِتَ	نُبِذَ
فَهِيَ	حُذِفَ	نُصِبَ	حُفِظَ
قُبِلَ	نُفِخَ	غَشِيَ	صُنِعَ
خُلِقَ	دُخِلَ	تَذَرُ	سَقَرُ

DARUL HUDA

பாடம் 9

‘ஃபத்ஹா’ உள்ள எழுத்துடன் الف சேர்த்து எழுதப்பட்டால் அந்த எழுத்தை சற்று நீட்டிச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) بَا பா, مَا மா, نَا நா.

பயிற்சி 1

دَا	خَا	حَا	جَا	ثَا	تَا	بَا	ءَا
طَا	ضَا	صَا	شَا	سَا	زَا	رَا	ذَا
مَا	لَا	كَا	قَا	فَا	غَا	عَا	ظَا
✵	✵	يَا	وَا	هَا	نَا	✵	✵

பயிற்சி 2

هُمَا	كَمَا	اَلَا	اِذَا	يَا	مَا	لَا	ذَا
قَامَ	دَنَا	صَفَا	نَمَا	نَجَا	قِنَا	لَنَا	لَهَا
فَاتَ	مَاتَ	تَابَ	عَفَا	سَارَ	كَادَ	زَادَ	قَالَ
مَالَهَا	لَهُمَا	لَكُمَا	كَانَ	ضَاقَ	زَاغَ	حَالَ	غَابَ

பயிற்சி 3

قَاتَلَ	جَادَلَ	بَارَكَ	جَاهَدَ	عَاهَدَ
اَفَاقَ	جَاوَزَ	هَاجَرَ	قَاتَلَ	قَاسَمَ
يُقَاتِلُ	يُجَاهِدُ	اَشَارَ	اَمَاتَ	كَانَتَا
اَرَادَ	اَحَاطَ	يَخَافَا	وَلِذَالِكَ	مَا اَصَابَ
بَالِغُ	مَاكَانَ	مَاجَعَلَ	وَمَامَنَعَ	خِلَالَهُمَا

பயிற்சி 4

شَانِئَكَ	اَخَافُ	اَصَابَ	مَالَكَ	ذَالِكَ
كَذَالِكَ	هُنَاكَ	كِتَابَكَ	عِبَادَكَ	طَعَامِكَ
شَرَابِكَ	حِمَارِكَ	خَزَائِنَ	مَعَايِشَ	سَنَابِلَ
بَلَغَا	صَوَاعِقَ	كَوَاعِبَ	يُضَاعَفُ	
لَوَاقِحَ	مَنَافِعُ	اَصَابِعَ	اَكَابِرَ	فَقَاتِلَا

DARUL HUDA

பாடம் 10

‘கஸ்ரா’ உள்ள எழுத்துடன் ياء சேர்த்து எழுதப்பட்டால் அந்த எழுத்தைச் சற்று நீட்டிச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) جِىْ ‘ஜீ’, رِىْ ‘ரீ’.

ياء வார்த்தையின் இறுதி எழுத்தாக இருக்கும்போது பெரும்பாலும் அதற்குக் கீழ் இரண்டு புள்ளிகள் இருக்காது. வார்த்தைக்கு இடையில் வந்தால் மட்டும் அதன் இரண்டு புள்ளிகள் எழுதப்படும்.

பயிற்சி 1

دِىْ	خِىْ	حِىْ	جِىْ	ثِىْ	تِىْ	بِىْ	اِىْ
طِىْ	ضِىْ	صِىْ	شِىْ	سِىْ	زِىْ	رِىْ	ذِىْ
مِىْ	لِىْ	كِىْ	قِىْ	فِىْ	غِىْ	عِىْ	ظِىْ
✵	✵	يِىْ	وِىْ	هِىْ	نِىْ	✵	✵

பயிற்சி 2

قِيْلَ	فِيْهِ	لِىْ	فِىْ	ذِىْ	بِىْ	اِىْ
يَزِيْدُ	يُرِيْكَ	نَرِىْ	اَرِنِىْ	دِيْنِىْ		
نَزِيْدُ	نُشِيْرُ	يَطِيْرُ	يُمِيْتُ	يُرِيْدُ		
اُرِيْدُ	اَخِيْهِ	اُعِيْدُ	اُصِيْبُ	اُجِيْبُ		

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

غَافِلِيْنَ	ظَالِمِيْنَ	فَاسِقِيْنَ	كَافِرِيْنَ	سِنِيْنَ
شَاكِرِيْنَ	سَاجِدِيْنَ	غَائِبِيْنَ	فَرِحِيْنَ	بِعِبَادِىْ
ثَلَاثِيْنَ	خَائِفِيْنَ	صَادِقِيْنَ	شَاهِدِيْنَ	نَاصِرِيْنَ
زَاهِدِيْنَ	مَمَاتِىْ	هَدَانِىْ	عَذَابِىْ	يُنَادِىْ
مُنِيْبِيْنَ	مُقِيْمِيْنَ	كَاتِبِيْنَ	سِنِيْنَ	صَادِقِيْنَ

பயிற்சி 4

بِكَلَامِىْ	بِكِتَابِىْ	بِرَسُوْلِىْ	بِلِحْيَتِىْ	وَلَابِرَاْسِىْ
اَثِرِىْ	قَوْلِىْ	مِيْكَالَ	اَبَابِيْلَ	سَرَابِيْلَ
قَوَارِيْرَ	قَرَاطِيْسَ	شَيَاطِيْنَ	مَوَازِيْنَ	مُنَافِقِيْنَ
غَضَبِىْ	يَهْدِىْ	عَاكِفِيْنَ	يُوَارِىْ	نُجَازِىْ
يُصِيْبَنَا	نَسِيْنَا	اِيْمَانِهَا	نَسِيْتُ	لَاشَرِيْكَ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 11

‘ழம்மா’ உள்ள எழுத்துடன் واو சேர்த்து எழுதப்படும் போது அந்த எழுத்தைச் சற்று நீட்டிச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) تُوْ ‘தூ’ لُوْ ‘லூ’ என்று படிக்க வேண்டும். இதை ‘துவ்’, ‘லுவ்’ என்று படிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

دُوْ	خُوْ	حُوْ	جُوْ	ثُوْ	تُوْ	بُوْ	اُوْ
طُوْ	ضُوْ	صُوْ	شُوْ	سُوْ	زُوْ	رُوْ	ذُوْ
مُوْ	لُوْ	كُوْ	قُوْ	فُوْ	غُوْ	عُوْ	ظُوْ
✵	✵	ءُوْ	يُوْ	وُوْ	هُوْ	نُوْ	✵

குறிப்பு: அரபி சட்டப்படி நீட்டல் குறியாக பயன்படுத்தப்படும் واو ، ياء ، الف வில் ஸுகூன் எழுதக் கூடாது. இருப்பினும் இந்தியாவில் உள்ள குர்ஆன் பிரதிகளில் சில காலமாக واو மற்றும் ياء வில் ஸுகூன் எழுதப்பட்டு மக்களுக்குப் பழக்கமாகி விட்டதால் அதையே நாமும் இங்கு கடைப்பிடிக்கிறோம்.

பயிற்சி 2

ذُوْ دُوْنَ قُوْلَا تُوْلِجُ اُوْتِيَ نُوْدِيَ
يُوْسُفُ تَقُوْلُ يَقُوْلُ يَقُوْمُ قَائِلُوْنَ
يَكُوْنُ تَكُوْنُ يَكُوْنُوْنَ يَقُوْمُوْنَ يُنَادُوْنَ
يَصِفُوْنَ تَصِفُوْنَ يَبِيْتُوْنَ يَقُوْلُوْنَ صَامِتُوْنَ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

اَعُوْذُ	اَتُوْبُ	تَبُوْءَ	نَخُوْضُ	تَجِدُوْهُ
ظَلَمُوْنَا	حُوْتَهُمَا	فَعَلُوْهُ	عَقَلُوْهُ	قَتَلُوْهُ
ذَبَحُوْهَا	مُلَاقُوْهُ	دَاوُوْدَ	هَارُوْنَ	طَالُوْتَ
جَالُوْتَ	هَارُوْتَ	مَارُوْتَ	مَلَكُوْتَ	ذَرُوْنَا
حَافِظُوْنَ	نَاصِحُوْنَ	مَاكِثُوْنَ	دَاخِرُوْنَ	

பயிற்சி 4

رَاجِعُوْنَ	عَابِدُوْنَ	حَامِدُوْنَ	خَالِدُوْنَ
عَامِلُوْنَ	عَالِمُوْنَ	ظَالِمُوْنَ	كَافِرُوْنَ
قَانِتُوْنَ	خَاشِعُوْنَ	عَاكِفُوْنَ	كَاتِبُوْنَ
يَتُوْبُوْنَ	تَمُوْتُوْنَ	تَخَافُوْنَ	تَظَاهَرُوْنَ
يَزَالُوْنَ	عُرُوْشِهَا	ظُهُوْرِهَا	بُطُوْنِهَا
وَقُوْدُهَا	يُخَادِعُوْنَ	يُجَاهِدُوْنَ	يُسَارِعُوْنَ

பாடம் 12

“ْ” இந்த அடையாளத்திற்கு ஸுகூன் என்று சொல்லப்படும். இது வார்த்தையின் ஆரம்ப எழுத்தில் இருக்காது. ஹரக்கத் பெற்ற எழுத்துடன் ஸுகூன் பெற்ற எழுத்து வரும்போது (உ.ம்.) اَجْ அஜ், اَتْ அத், اَنْ அன் என்று படிக்க வேண்டும். ء வை ஸுகூனுடன் படிக்கும் போது சற்று அழுத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும். அரபியில் பொதுவாக ا، ى، و ஆகிய மூன்று எழுத்துகளுக்கு மேல் ء எழுதப்படும். அப்போது ء வைத்தான் உச்சரிக்க வேண்டும். ا، ى، و ஆகியவற்றை உச்சரிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

اَذْ	اَدْ	اَخْ	اَحْ	اَجْ	اَثْ	اَتْ	اَبْ
اَظْ	اَطْ	اَضْ	اَصْ	اَشْ	اَسْ	اَزْ	اَرْ
اَنْ	اَمْ	اَلْ	اَكْ	اَقْ	اَفْ	اَغْ	اَعْ
✵	✵	اَءْ	اَيْ	اَوْ	اَاْ	✵	✵

பயிற்சி 2

اَمْ اَنْ اَوْ اَيْ لَوْ عَنْ سَلْ كُنْ
هَلْ قَدْ كَمْ ذُقْ هَبْ دَعْ ذَرْ اَيْنَ
بَيْنَ يَوْمَ كَيْفَ سَوْفَ اَنْتَ اَنْتُمَا
نَحْنُ عَلَيْهِ عَلَيْهَا تَحْتَهَا فَوْقَهَا كُنْتُمْ

பயிற்சி 3

اَعْلَمُ	ظَهْرَكَ	تَهْوِيْ	جَعَلْنَا	اَقْسَمَ
يَدْعُوْ	أَحْسَنُ	دَمْدَمَ	اَشْهَدَ	اَفْلَحَ
اَقْبَلَ	اَنْقَضَ	اَنْشَرَ	اَظْلَمَ	اَعْلَمُ
يَثْرِبَ	اَخْطَأْنَا	اَحْبَبْتَ	أَطَعْنَا	اَنْعَمَ
وَرَبَطْنَا	اَمِرْنَا	فَضَرَبْنَا	يَعْزُبُ	فَسْئَلْ

பயிற்சி 4

اَرْسَلْنَا	بَعَثْنَا	تَرَوْنَهَا	حَـمَلْنَا	رَزَقْنَا	صَوْتِكَ
مَشْيِكَ	يَعْلَمُ	اَحْسَنَ	يَفْصِلُ	مَا نَفِدَتْ	
مَنْ أَنَابَ	يَشْتَرِىْ	وَلَا بِرَأْسِىْ	لَمْ يَسْمَعْهَا		
لَا رَيْبَ فِيْهِ	فَتَابَ عَلَيْهِ	بَيْنِىْ وَبَيْنِكَ	وَمَا خَلْفَهَا		
لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا	قَابَ قَوْسَيْنِ	مَنْ جَاهَدَ	فَإِذَا فَرَغْتَ		

DARUL HUDA

பாடம் 13

ஸுகூன் உள்ள எழுத்து 'கஸ்ரா' உள்ள எழுத்துக்குப் பின் வந்தால். (உ.ம்.) اِرْ இர், اِنْ இன் என்று படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

اِذْ	اِدْ	اِخْ	اِحْ	اِجْ	اِثْ	اِتْ	اِبْ
اِظْ	اِطْ	اِضْ	اِصْ	اِشْ	اِسْ	اِزْ	اِرْ
اِنْ	اِمْ	اِلْ	اِكْ	اِقْ	اِفْ	اِغْ	اِعْ
✷	✷	✷	اِءْ	اِوْ	اِهْ	✷	✷

பயிற்சி 2

زِنْ اِذْ اِنْ مِنْ عِظْ زِدْ عِدْ بِهِمْ
بِئْسَ شِئْتَ شِئْنَا بَعْدَ اَجِبْ نُجِبْ
عَلِمْنَا قَدِمْنَا سَمِعْنَا اِهْدِنَا مَرِضْتُ اَذِنْتَ
ذِكْرَكَ وِزْرَكَ لَمْ يَلِدْ زِدْنِىْ جِئْتَ اِبْلِيْسَ
نُرِيْهِمْ عَلَيْهِمْ لِبُيُوْتِهِمْ عَنْ دِرَاسَتِهِمْ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

اِنْ شِئْتَ مِنْ اَمْوَالِهِمْ مِنْ قَبْلِكَ مِنْ عِنْدِكَ
اَوْ اَعْرِضْ وَمَا شَهِدْنَا مِنْ فَوْقِهِمْ وَجِئْنَابِكَ
اِذْ رَمَيْتَ فِىْ رِحَالِهِمْ تَهْوِىْ اِلَيْهِمْ وَاِنْ حَكَمْتَ
بِمِثْلِ مِنْ أَرْضِنَا إِنْ تَجْهَرْ وَقَتَلْتَ نَشَأُ

பயிற்சி 4

اَطِعْنَ تُرِدْنَ فَرِحْتُمْ اِذْهَبْ مِنْ قَبْلِكَ
وَكَتَبْنَا قَدْ عَلِمْنَا وَحَفِظْنَاهَا اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِىْ عَلَيْهِمْ فِيْهَا
وَنَزَعْنَا مِنْ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ
وَأَقِمْنَ لَا يَسْخَرْ يَهْدِيْكَ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ
لَمْ يَسْمَعْهَا وَأَحْسِنْ كَمَا اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِىْ

DARUL HUDA

பாடம் 14

ஸுகூன் பெற்ற எழுத்து, 'ழம்மா' பெற்ற எழுத்துடன் வரும் போது (உ.ம்.) اُبْ உப், اُنْ உன் என்று படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

اُذْ	اُدْ	اُخْ	اُحْ	اُجْ	اُثْ	اُتْ	اُبْ
اُظْ	اُطْ	اُضْ	اُصْ	اُشْ	اُسْ	اُزْ	اُرْ
اُنْ	اُمْ	اُلْ	اُكْ	اُقْ	اُفْ	اُغْ	اُعْ
✷	✷	✷	اُيْ	اُءْ	اُلاْ	✷	✷

பயிற்சி 2

ذُقْ قُلْ كُنْ هُمْ لَهُمْ اَنْتُمْ لَكُمْ خُذْ
مِنْكُمْ فِيْكُمْ عَنْهُمْ كُنْتُمْ قَوْلَهُمْ اَتَتْهُمْ
فَشِلْتُمْ رَضِيْتُمْ تَنَازَعْتُمْ اَمْرُهُمْ حَسْبُهُمْ
رُسُلُهُمْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ وَلَا تُخْزُوْنِ اَنْ تَحْبَطَ
وَيُؤْمِنُ اَعْمَالُكُمْ وَيُؤْمِنُوْنَ اُسْتُهْزِئَ

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

لِيُنْذِرَ فَلْيَنْظُرْ فَلْيَمْدُدْ تَقْرِضُهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ

لِنَبْلُوَهُمْ فَلْيَأْتِكُمْ وَتَحْسَبُهُمْ أَمْرَهُمْ وَزِدْنَاهُمْ

يَنْشُرْلَكُمْ لَقَدْ قُلْنَا وَلَا يُشْرِكُ يَنْصُرْلَكُمْ بَعَثْنَاهُمْ

فَلَا تُطِعْ أَوَلَمْ يَكُنْ وَأُدْخِلُ وَأَمْطَرْنَا وَلَوْشِئْنَا

مِنْ تَحْتِهَا قَدْ أَفْلَحَ أَرَءَيْتَ أَغْرَقْنَاهُمْ فَلَا تُطِعْ

பயிற்சி 4

بَيْنَهُمْ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ

يَقُوْلُوْنَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ

اَمْوَالُكُمْ هَارُوْنَ مِنْ امْرِئٍ وَمَا تَدْعُوْنَ وَلَا تُرْهِقْنِىْ

اُفْرِغْ عَلَيْهِ بِاَفْوَاهِهِمْ فَلْيُؤْمِنْ سُلَيْمَانُ فَلْيَكْفُرْ

لَسَوْفَ اُخْرَجُ يُرْضُوْنَكُمْ فَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ

مُشْفِقِيْنَ مَدْيَنَ عَنْ اَمْرِ وَمَنْ اَظْلَمُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

DARUL HUDA

பாடம் 15

ـّـ இந்த அடையாளத்திற்கு **شد** ‘ஷத்து’ என்ற சொல்லப்படும். ஓர் எழுத்துக்கு மேல் **شد** இருந்தால் அந்த எழுத்தை இரு முறையாக, ஒரு முறை ஸுகூன் உடனும் மற்றொரு முறை ஹரக்கத்துடனும் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்) عَمَّ அம்ம, اَنَّ அன்ன.

இதன் அசல் அமைப்பு اَنْنَ என்று இருக்கும். இதைச் சுருக்கி اَنَّ என்று எழுதப்படும்.

குறிப்பு: **ميم-نون** ஆகிய இரு எழுத்துகள் **شد** உடன் இருக்கும் போது அவற்றை **غنه** ‘குன்னா’வுடன் ஓத வேண்டும். குன்னா என்பது ஒன்று அல்லது இரண்டு அலிஃப் அளவுக்கு சப்தத்தை மூக்கால் வெளிப்படுத்தி ஓதுவது ஆகும்.

பயிற்சி 1

قَصَّ	تَبَّ	هَمَّ	مِمَّ	عَمَّ	مَنَّ	اَنَّ	اِنَّ
عَلَيَّ	مَسَّ	هُنَّ	فِيَّ	ضَلَّ	مَسَّ	ثُمَّ	تَمَّ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ	وَجَنّٰتٍ اَلْفَافًا	ثُمَّ اِنَّ جَهَنَّمَ					
عَمَّا اِمَّا تَبَّتْ اِلَّا كَلَّا كُلَّ لَعَلَّ مَدَّ							
اَيُّكُمْ خَفَّتْ فَرَّتْ يَضِلُّ اَدُلُّكُمْ يَجُرُّ							
اِيَّاهُ يَمُنُّ نُقَدِّسُ نَجِّنَا سَبِّحْ نَقُصُّ نَتَّبِعُ							
فَلَعَلَّكَ اِنَّمَا يَضِلُّ وَلَا يَضُرُّكَ لَاَكِيْدَنَّ							

DARUL HUDA

பாடம் 16

ـًـ இந்த அடையாளத்திற்கு نَصْبٌ 'நஸ்பு' என்று அரபியிலும் 'தோ ஜபர்' என்று உருதுவிலும் சொல்லப்படும். (உ.ம்.) ءًا அன், بًا யன் என்று படிக்க வேண்டும். 'நஸ்பு' உள்ள எழுத்துகளுடன் الف சேர்த்து எழுதப்படும். அதன் விவரம் அடுத்த பாடத்தில் விவரிக்கப்படும்.

பயிற்சி 1

دًا	خًا	حًا	جًا	ثًا	تًا	بًا	ءًا
طًا	ضًا	صًا	شًا	سًا	زًا	رًا	ذًا
مًا	لًا	كًا	قًا	فًا	غًا	عًا	ظًا
✶	✶	يًا	وًا	هًا	نًا	✶	✶

பயிற்சி 2

اِمْرًا	اَمْرًا	شَرًّا	خَيْرًا	شَيْئًا	مَثَلًا	اِذًا
مَطَرًا	قَوْمًا	يُسْرًا	يَوْمًا	اَبَدًا	رَجُلًا	عُمْرًا
هُوْدًا	صَالِحًا	لُوْطًا	نُوْحًا	عِوَجًا	رُسُلًا	كَذِبًا
شَقِيًّا	دِهَاقًا	مَفَازًا	رَغَدًا	ذِكْرًا	نُكْرًا	عَادًا

DARUL HUDA

பயிற்சி 3

குறிப்பு: எழுத்துகளையும் அதன் ஹரக்கத்துகளையும் நன்கு மனதில் பதிய வைத்து, பார்த்தவுடன் படித்திடும் பழக்கத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு வார்த்தையையும், வரியையும் பலமுறை திருத்தமாகப் படித்துப் பயிற்சி எடுக்க வேண்டும். ஃபத்ஹா பெற்ற வார்த்தையுடன் வாசகத்தை நிறுத்துவதாக இருந்தால் அலிஃபுடன் நிறுத்த வேண்டும். (உ.ம்) شَكُوْرًا ஷகூரன் என்பதை நிறுத்தும்போது 'ஷகூரா' என்று கூற வேண்டும்.

غَفُوْرًا رَحِيْمًا بَأْسًا شَكُوْرًا حَلِيْمًا سَمِيْعًا
بَصِيْرًا شَدِيْدًا فَتْحًا قَرِيْبًا عَذَابًا اَلِيْمًا
قَوْلًا عَظِيْمًا صَبْرًا جَمِيْلًا قَرْضًا حَسَنًا
مَفَازًا مَحْذُوْرًا مَسْطُوْرًا تَخْوِيْفًا طُغْيَانًا كَبِيْرًا
رَحِيْمًا وَكِيْلًا سَمْعًا عَرَبِيًّا قَوْلًا سَرَبًا سَدًّا
قُبُلًا اَبَدًا مَصْرِفًا مَوْئِلًا مَوْعِدًا اَعْمَالًا
بَدَلًا اَحَدًا اَمَلًا عَضُدًا مَوْبِقًا قَصَصًا
حِوَلًا عَرْضًا رَدْمًا نَقْبًا صُنْعًا هُزُوًا جَدَلًا
رُعْبًا حُقُبًا مُلْتَحَدًا مُرْشِدًا عِوَجًا شَطَطًا
أَسَفًا سُجَّدًا جُرُزًا رُكَّعًا خُشُوْعًا تَكْبِيْرًا

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 17

ـِ எழுத்துக்குக் கீழ் வரும் இந்தக் குறிக்கு அரபியில் جَرّ 'ஜர்ரு' என்றும், உருதுவில் 'தோ ஜேர்' என்றும் சொல்லப்படும். (உ.ம்.) اِ இன், تِ தின் என்று படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

دِ	خِ	حِ	جِ	ثِ	تِ	بِ	اِ
طِ	ضِ	صِ	شِ	سِ	زِ	رِ	ذِ
مِ	لِ	كِ	قِ	فِ	غِ	عِ	ظِ
		ءِ	يِ	وِ	هِ	نِ	

பயிற்சி 2

يَوْمٍ	نَفْسٍ	قَاضٍ	حَامٍ	عَامٍ	عَادٍ	اَمْرٍ
حَقٍّ	قَرْنٍ	اَلِيْمٍ	عَمَدٍ	لُوْطٍ	نُوْحٍ	شَيْءٍ
عَشْرٍ	اَحَدٍ	خِلَافٍ	ظُفُرٍ	قَوْمٍ	نَذْرٍ	اَجَلٍ
بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ مَهِيْنٍ عَزِيْزٍ بِوَكِيْلٍ بِبَعِيْدٍ						
بِظَلَّامٍ مِنْ عِلْمٍ فِىْ شُغُلٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ فِىْ ظِلَالٍ						

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 18

ٌ எழுத்துக்கு மேல் வரும் இந்த அடையாளத்திற்கு அரபியில் رَفَعْ 'ரஃப்வு' என்றும், உருதுவில் 'தோ பேஷ்' என்றும் சொல்லப் படும். (உ.ம்.) اٌ உன், ثٌ துன் என்று படிக்க வேண்டும்.

பயிற்சி 1

دٌ	خٌ	حٌ	جٌ	ثٌ	تٌ	بٌ	اٌ
طٌ	ضٌ	صٌ	شٌ	سٌ	زٌ	رٌ	ذٌ
مٌ	لٌ	كٌ	قٌ	فٌ	غٌ	عٌ	ظٌ
✷	✷	ءٌ	يٌ	وٌ	هٌ	نٌ	✷

பயிற்சி 2

عَادٌ نُوحٌ لُوطٌ صَالِحٌ حَقٌّ نَفْسٌ يَوْمٌ
اَلِيْمٌ شَيْءٌ عَظِيْمٌ رَحِيْمٌ وُجُوْهٌ رَءُوْفٌ مُحَمَّدٌ
غَفُوْرٌ عَزِيْزٌ شَهِيْدٌ مُبِيْنٌ اَوَّابٌ بَارِدٌ شَرَابٌ
حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ كَثِيْرٌ قَلِيْلٌ عَلِيْمٌ دُخَانٌ
مَعْرُوْفٌ مَرَضٌ وَاسِعٌ رِيْحٌ عَاصِفٌ كَرِيْمٌ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 19

நீட்டிப் படிப்பதற்குரிய அலிஃபை சில சமயம் எழுத்துக்கு மேல் சிறியதாக எழுதி விடுவார்கள். (உ.ம்.) قَالَ என்று எழுத வேண்டியதை قٰلَ என்று எழுதுவார்கள். இரண்டையும் ஒரே மாதிரியே நீட்டி படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) جٰ ஜா, تٰ தா, سٰ ஸா.

دٰ	خٰ	حٰ	جٰ	ثٰ	تٰ	بٰ	اٰ
طٰ	ضٰ	صٰ	شٰ	سٰ	زٰ	رٰ	ذٰ
مٰ	لٰ	كٰ	قٰ	فٰ	غٰ	عٰ	ظٰ
✵	✵	ءٰ	يٰ	وٰ	هٰ	نٰ	✵

பயிற்சி 1

كَلِمٰتٌ	مٰلِكٌ	كِتٰبٌ	ذٰلِكَ	هٰذَا	قٰلَ	اٰمَنَ
يٰبُنَيَّ	ذٰلِكُمْ	جَنّٰتٍ	كَذٰلِكَ	هٰهُنَا	سَمٰوٰتٍ	اٰيٰتِنَا
يٰقَوْمِ	هٰرُوْنَ	وَاٰتٰتِ	اَنْزَلْنٰهَا	اِلٰهُكُمْ	سَلٰمٌ	ذٰلِكُمْ
سُبْحٰنَكَ رَزَقْنٰهُمْ خَطٰيٰكُمْ دَرَجٰتٍ وَمَتَّعْنٰهُمْ						
نَزَعْنٰهَا اِسْحٰقَ اِسْمٰعِيْلَ اِبْرٰهٖمَ سَلٰمٌ اَمْوٰتٌ						
سِحْرٌ يٰوَيْلَتَنَا صٰلِحِيْنَ اَنْزَلْنٰهُ رَزَقْنٰهُ اَيْمٰنُهُمْ						

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 20

هٗ ஹு, هٖ ஹி (இதன் பொருள் அவனுடைய, அதனுடைய, அவனுக்கு, அதற்கு என்று வரும்). இதற்கு அரபியில் ‘ழமீருல் ஹா’ என்று சொல்லப்படும்.

இதற்கென்று தஜ்வீதில் குறிப்பிட்ட சட்டம் உள்ளது. அதாவது, இந்த எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து ஸுகூன் உள்ள எழுத்தாக இருப்பின் இதை நீட்டக் கூடாது. (உ.ம்.) مِنْهُ மின்ஹு.

இந்த எழுத்திற்கு முன்னுள்ள எழுத்து ஹரக்கத் பெற்றதாக இருப்பின் இந்த ‘هٗ’ வை ஒரு அலிஃப் (ஒரு நெடில்) அளவிற்கு நீட்ட வேண்டும். அதாவது, அந்த ‘ஹா’ ழம்மா செய்யப்பட்டதாக இருப்பின் ‘ஹூ’ என்றும், கஸ்ரா செய்யப்பட்டதாக இருப்பின் ‘ஹீ’ என்றும் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) لَهٗ லஹூ, بِهٖ பிஹீ.

இந்திய வழக்கத்தில் உள்ள குர்ஆனில், அடையாளத்திற்காக இந்த ‘ஹா’விற்கு மேல் ‘ழம்மா’வைத் தலைகீழாக எழுதப் பட்டிருக்கும் அல்லது அதற்குக் கீழ் சிறிய அலிஃப் எழுதப் பட்டிருக்கும்.

அரபு நாடுகளில் அச்சாகும் குர்ஆனில் لَهٗ என்பது لَهُۥ என்றும், بِهٖ என்பது بِهِۦ என்றும் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

பயிற்சி 1

<table>
<tr><td>دُوْنِهٖ</td><td>هٰذِهٖ</td><td>بَعْدِهٖ</td><td>وَقِلِهٖ</td><td>مِثْلِهٖ</td><td>رَبِّهٖ</td><td>بِهٖ</td></tr>
<tr><td>مِثْلِهٖ</td><td>اِبْرٰهٖمَ</td><td>نَفْسِهٖ</td><td>بِعَبْدِهٖ</td><td>رَسُوْلِهٖ</td><td>بَيْتِهٖ</td><td>قَبْلِهٖ</td></tr>
<tr><td>لِاَبِيْهِ</td><td>جُنُوْدَهٗ</td><td>بِاَهْلِهٖ</td><td>وَالِدِهٖ</td><td>بِاَمْرِهٖ</td><td>وَرَائِهٖ</td><td>قَوْمِهٖ</td></tr>
<tr><td colspan="7">سُبْحٰنَهٗ   اَوْجَاءَ مَعَهٗ   وَمَا اٰمَنَ مَعَهٗ   زَوْجَهٗ   وَلَعَنَهٗ</td></tr>
<tr><td colspan="7">وَاَعَدَّ لَهٗ   فَجَزَاؤُهٗ   اَنَّهٗ وَاقِعٌ   فَمَثَلُهٗ   يُسَبِّحُوْنَهٗ</td></tr>
</table>

DARUL HUDA

DARUL HUDA

பாடம் 21

சில சமயம் ياء அல்லது واو விற்கு மேல் الف எழுதப்பட்டு இருக்கும். அப்போது அலிஃபைத்தான் உச்சரிக்க வேண்டும். ياء அல்லது واو வை உச்சரிக்கக் கூடாது. (உ.ம்.) اِلٰى என்பதை اِلَا என்றும், صَلٰوةٌ என்பதை صَلَاةٌ என்றும் படிக்க வேண்டும்.

ه விற்கு மேல் இரண்டு நுக்தா (புள்ளிகள்) வந்தால் அதை ت வாக உச்சரிக்க வேண்டும். இந்த ة 'தா' பெண்பாலைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும்.

பயிற்சி 1

حَتّٰى	هُدٰى	مَتٰى	بَلٰى	عَلٰى	اِلٰى
بُشْرٰى	نَصْرٰى	زَكٰوةٌ	صَلٰوةٌ	عِيْسٰى	مُوْسٰى

பாடம் 22

அரபி இலக்கணத்தில் பன்மைக்குரிய வினைச் சொற்களில் واو உடன் சேர்த்து الف எழுதப்படும். அங்கு واو வை மட்டுமே உச்சரிக்க வேண்டும். அலிஃபை உச்சரிக்கக் கூடாது.

பயிற்சி 1

مَشَوْا	شَرَوْا	كُلُوْا	خُذُوْا	اُتُوْا
هَادُوْا	وَاَقْسِمُوْا	قَالُوْا	كَانُوْا	اَتَوْا
صَدَقُوْا	كَفَرُوْا	عَرَفُوْا	قَامُوْا	كَادُوْا
نَقَمُوْا	عَمِلُوْا	سَجَدُوْا	ظَلَمُوْا	كَذَبُوْا

DARUL HUDA

பாடம் 23

ஒரு வார்த்தையில் நஸப் வரும்போது, அத்துடன் அலிஃபும் சேர்த்து எழுதப்படும். சில வார்த்தைகளில் அலிஃபுக்குப் பகரமாக ياء எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்த இடங்களில் அலிஃப் இருப்பதைப் போன்றே அவற்றை படிக்க வேண்டும்.

مُسَمًّى مُسَمًّا	سُوًى سُوًا	سُدًى سُدًا	ضُحًى ضُحًا	اَذًى اَذًا	هُدًى هُدًا

பாடம் 24

அரபியில் சில வினைச்சொற்களின் தொடக்கத்தில் الف எழுதப்பட்டிருக்கும். அந்தச் சொற்களைத் தனியாக படிக்கும்போது الف உச்சரிக்கப்படும். அதற்கு முன்னுள்ள வார்த்தையுடன் சேர்த்து படிக்கும் போது அலிஃபை படிக்கக் கூடாது. இதன் முழு விளக்கங்களை இலக்கணங்களில் தெரிந்து கொள்ளலாம். இங்கு கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உதாரணங்களைக் கொண்டு பயிற்சி பெறுவது போதுமானது. இந்தியாவில் அச்சாகும் குர்ஆனில் ஓதுபவர்களுக்கு இலகுவாக ஹரக்கத்துகள் போடப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஹரக்கத்து களைப் பேணியே அரபி தெரியாதவர்கள் ஓதிக் கொள்ள வேண்டும். கீழே இதற்கு நாம் சில உதாரணங்களைக் கூறுகிறோம்.

சில வினைச்சொற்களில் உள்ள அலிஃபுக்கு ஹரக்கத் இருக்கும். அதை அப்படியே படிக்க வேண்டும். ஹரக்கத் போடப்படாத இடங்களில் சேர்த்து படிக்கும்போது அலிஃபை விட்டுப் படிக்க வேண்டும். பிரித்துப் படிக்கும்போது வார்த்தையின் மூன்றாவது எழுத்தில் ழம்மா இருந்தால் அலிஃபுக்கு ழம்மா வைத்துப் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) اُسْجُدْ

ஃபத்ஹா அல்லது கஸ்ரா இருந்தால் அலிஃபுக்கு கஸ்ரா வைத்துப் படிக்க வேண்டும். (உ.ம்.) اِرْغَبْ

اِرْكَعُوْا ، وَارْكَعُوْا	اِرْغَبْ ، فَارْغَبْ	اُدْعُوْا ، وَادْعُوْا
اُنْظُرْ ، فَانْظُرْ	اُسْجُدْ ، وَاسْجُدْ	اِقْرَأْ ، وَاقْرَأْ

DARUL HUDA

பாடம் 25

இதற்கு முன் சென்ற பாடங்கள் 9, 10, 11 ஆகியவற்றில் مد ‘மத்’ நீட்டி படிப்பது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அந்த வகை மத்துக்கு مد أصلي ‘மத் அஸ்லீ’ என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.) بَا، بِيْ، بُوْ

(மத்துடைய எழுத்துகள் الف – ياء – واو ஆகிய மூன்றாகும்.)

இந்தப் பாடத்தில் مد فرعي ‘மத் ஃபர்ஈ’ பற்றி கூறப்படுகிறது. மத் ஃபர்ஈ என்றால் மத்துடைய எழுத்தை அடுத்து ‘ْ’ (ஸுகூன்) அல்லது ‘ء’ (ஹம்ஜா) இருக்கும்.

மத் ஃபர்ஈ நான்கு வகைப்படும். அவை 1) மத் முத்தஸில், 2) மத் முன்ஃபஸில், 3) மத் லாஜிம், 4) மத் ஆரிழ்.

1) مد متصل மத் முத்தஸில்: அதாவது, மத்துடைய எழுத்துக்குப் பின் ‘ء’ ஒரே வார்த்தையில் இருக்கும். (உ.ம்.)

سُوْٓءُ	جِيْٓئَ	شَآءَ

இந்த மத்தை நான்கு அல்லது ஐந்து அலிஃப் வரை கட்டாயம் நீட்ட வேண்டும்.

2) مد منفصل மத் முன்ஃபஸில்: அதாவது, மத்துடைய எழுத்துக்குப் பின் ‘ء’ இரண்டாவது வார்த்தையில் இருக்கும். (உ.ம்.)

مَآ اَنْتَ	قَالُوْٓا اِنَّهَا

இப்போது இரண்டு அலிஃபிலிருந்து நான்கு அலிஃப் வரை நீட்டுவது கூடும். எனவே, ‘மத் ஜாயிஸ்’ என்று மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

3) مد لازم மத் லாஜிம்: அதாவது, மத்துடைய எழுத்துக்குப் பின் அதே வார்த்தையில் ‘ْ’ வந்தால் மத் லாஜிம் என்று சொல்லப்படும். இவற்றை மூன்று அல்லது ஐந்து அலிஃப் வரை நீட்ட வேண்டும். இதற்கு உதாரணங்கள்:

قٓ	صٓ	نٓ	آلْــٰٔنَ	صَآخَّةٌ	طَآمَّةٌ	دَآبَّةٌ
قَافْ	صَادْ	نُوْنْ	آلْــٰٔنَ	صَآخْخَةٌ	طَآمْمَةٌ	دَآبْبَةٌ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

4) مد عارض மத் ஆரிழ்: மத்துடைய எழுத்துக்குப் பின் தற்காலிகமாக ‘ ْ ’ இருப்பதற்குச் சொல்லப்படும். உதாரணமாக, عَذَابٌ என்பதை நிறுத்தும் போது عَذَابْ என்று கூறுவதைப் போல. خَالِدُوْنَ என்பதை நிறுத்தும்போது خَالِدُوْنْ என்று கூறுவதைப் போல்.

عَذَابٌ، عَذَابْ	خَالِدُوْنَ، خَالِدُوْنْ

இவற்றை ஒன்று முதல் ஐந்து அலிஃப் வரை நீட்டலாம். குர்ஆன் ஓதும்போது ஆரம்பத்தில் கடைப்பிடிக்கும் அளவையே இறுதி வரை கடைப்பிடிப்பது அழகாகும். மேற்கூறப்பட்ட சட்டங்களைத் தெளிவாக தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். இதன் மேல் விவரங்களை விரிவான தஜ்வீத் நூற்களில் படிக்கலாம். குறிப்பாக, இந்தியாவில் அச்சிடப்படும் குர்ஆனில் மத்துக்காக ‘ ٓ ’ இந்த அடையாளம் எழுத்துக்கு மேல் எழுதப்பட்டிருக்கும். அவற்றைக் கவனித்து ஓதுவதற்கு முதலில் பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சட்டங்கள் தெரிந்து கொண்டால்தான் குர்ஆனைப் பார்க்காமல் ஓதும்போதும் தஜ்வீது சட்டத்தில் பிழையின்றி ஓத முடியும்.

பயிற்சி 1

وَجَآءَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ مَآ اُرِيْدُ كَمَآءٍ فِيْٓ اَيَّامٍ حُنَفَآءَ
شَعَآئِرَ شُهَدَآءَ طَآئِفَةٌ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآئِيْلَ
أَهْوَآءَهُمْ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ اَوْلِيَآءَ هٰٓؤُلَآءِ وَسَوَآءٌ
وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ
سَآئِغٌ بِشُرَكَآئِهِمْ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ

DARUL HUDA

பாடம் 26

அரபியில் பெயர் சொற்களுடன் அலிஃப் லாம் اَلْ 'அல்' என்ற எழுத்து சேர்த்து எழுதப்படும். இந்த அலிஃப் லாமை உச்சரிப்பதற்கு சில முறைகள் இருக்கின்றன.

1) அந்த வார்த்தையை மட்டும் தனியாகக் கூறினால் அலிஃபுக்கு ஃபத்ஹா வைத்து சொல்லப்படும். (உ.ம்.) اَلْاَنْهَارُ

2) முந்தியுள்ள வார்த்தையுடன் சேர்த்து படித்தால் அலிஃபை படிக்கக் கூடாது. (உ.ம்.) لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ

3) லாமுக்கு அடுத்துள்ள எழுத்து கீழே உள்ள எழுத்துகளில்

ت ث د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ل ن

ஒன்றாக இருப்பின், லாமை அதற்கு அடுத்துள்ள எழுத்தாக மாற்றி ஷத்து செய்து உச்சரிக்க வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட எழுத்துகளுக்கு 'ஷம்ஸிய்யா' எழுத்துகள் என்று சொல்லப்படும்.

4) லாமுக்கு அடுத்துள்ள எழுத்து கீழே உள்ள எழுத்துகளில்

ب ج ح خ ع غ ف ق ك م و ه ء ى

ஒன்றாக இருப்பின், லாமை ஸுகூன் செய்து படிக்க வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட எழுத்துகளுக்கு 'கமரிய்யா' எழுத்துகள் என்று சொல்லப்படும்.

கமரிய்யா எழுத்துகள்

اَلْأَبُ	أ
اَلْبَابُ	ب
اَلْجَنَّةُ	ج
اَلْحِمَارُ	ح

ஷம்ஸிய்யா எழுத்துகள்

اَلتَّاجِرُ	ت
اَلثَّوْبُ	ث
اَلدِّيْكُ	د
اَلذَّارِيَاتُ	ذ

ر	اَلرَّجُلُ
ز	اَلزَّهْرَةُ
س	اَلسَّمَكُ
ش	اَلشَّمْسُ
ص	اَلصَّدْرُ
ض	اَلضَّيْفُ
ط	اَلطَّالِبُ
ظ	اَلظَّهْرُ
ل	اَللَّحْمُ
ن	اَلنَّجْمُ

خ	اَلْخُبْزُ
ع	اَلْعَيْنُ
غ	اَلْغَدَآءُ
ف	اَلْفَمُ
ق	اَلْقَمَرُ
ك	اَلْكَلْبُ
م	اَلْمَآءُ
و	اَلْوَلَدُ
هـ	اَلْهَوَآءُ
ي	اَلْيَدُ

பயிற்சி 1

مِنَ السَّمَآءِ	وَمِنَ النَّاسِ	وَالْفُرْقَانِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ	مَعَ الرَّاكِعِيْنَ	اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ
هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ	بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ	خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ

பாடம் 27

வார்த்தையின் இறுதியில் واو அல்லது ياء அல்லது الف இருந்து, அதை அடுத்து வரும் வார்த்தையின் முதல் எழுத்தில் ஸுகூன் அல்லது ஷத்து இருந்தால் முதல் வார்த்தையின் இறுதியில் உள்ள واو அல்லது ياء அல்லது الف ஐ படிக்கக் கூடாது. (உ.ம்.)

رَبُّنَا اللّٰهُ، وَفِى الْاٰخِرَةِ

பயிற்சி 1

قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ	دَعَا اِلَى اللّٰهِ	فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَفِى الْاٰخِرَةِ	وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ	وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ
يُحْيِى اللّٰهُ الْمَوْتٰى	وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ	لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ	فَاتَّقُوا النَّارَ	فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ

பயிற்சி 2

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ، وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ، وَاِذَا قَامُوْآ اِلَى الصَّلٰوةِ
لَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ، قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ، وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
عَلَى اللّٰهِ، فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

பாடம் 28

ஸுகூன் பெற்ற நூன் அல்லது தன்வீனை அடுத்துள்ள எழுத்து, ء ه ح خ ع غ ஆகியவற்றில் ஒன்றாக இருப்பின் அந்த நூன் அல்லது தன்வீனைத் தெளிவாக ஓத வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திற்கு اِظْهَارْ என்றும் இந்த எழுத்துகளுக்கு حُرُوْفُ الْإِظْهَارِ அல்லது حُرُوْفُ الْحَلْقِ என்று கூறப்படும்.

நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	ء	→	مَنْ اَظْلَمُ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	ء	→	رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ
நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	ه	→	اِنْ هُوَ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	ه	→	جُرُفٍ هَارٍ
நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	ح	→	مِنْ حَسَنَةٍ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	ح	→	عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ
நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	ع	→	مِنْ عَلِيْمٍ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	ع	→	سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ
நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	خ	→	مِنْ خَيْرٍ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	خ	→	قَوْمٌ خَصِمُوْنَ
நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு	غ	→	مِنْ غِلٍّ
தன்வீனுக்குப் பிறகு	غ	→	عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ

DARUL HUDA

ஒரே வார்த்தையில் நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு إِظْهَارْ உடைய எழுத்துகள் வருவதற்குரிய உதாரணங்கள்.

يَنْحِتُوْنَ	يَنْعِقُ	يَنْهَوْنَ	يَنْأَوْنَ
	وَالْمُنْخَنِقَةُ	فَسَيُنْغِضُوْنَ	

பாடம் 29

ஸுகூன் பெற்ற நூன் அல்லது தன்வீனுக்குப் பிறகு உள்ள எழுத்து, ت ث ج د ذ ز س ش ص ض ط ظ ف ق ك ஆகியவற்றில் ஒன்றாக இருப்பின், அந்த நூன் அல்லது தன்வீனைச் சற்று மறைத்து குன்னா உடன் ஓத வேண்டும். இந்த சட்டத்திற்கு اَلْإِخْفَاء என்றும் இந்த எழுத்துகளுக்கு حُرُوْفُ الْإِخْفَاءِ என்று கூறப்படும்.

لَنْ تَفْعَلُوْا	→	ت	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ	→	ت	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مِنْ ثَمَرَةٍ	→	ث	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
مَآءًا ثَجَّاجًا	→	ث	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مَنْ جَآءَ	→	ج	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
صَعِيْدًا جُرُزًا	→	ج	தன்வீனுக்குப் பிறகு

DARUL HUDA

مِنْ دُبُرٍ	→	د	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
كَأْسًا دِهَاقًا	→	د	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مِنْ ذٰلِكَ	→	ذ	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
ظِلٍّ ذِىْ ثَلَاثٍ	→	ذ	தன்வீனுக்குப் பிறகு
فَمَنْ زُحْزِحَ	→	ز	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
صَعِيْدًا زَلَقًا	→	ز	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مِنْ سُلْطَانٍ	→	س	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
قَوْلًا سَدِيْدًا	→	س	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مَنْ شَكَرَ	→	ش	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
شَيْءٍ شَهِيْدٌ	→	ش	தன்வீனுக்குப் பிறகு
مِنْ صِيَامٍ	→	ص	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
قَوْمًا صَالِحِيْنَ	→	ص	தன்வீனுக்குப் பிறகு
لِمَنْ ضَلَّ	→	ض	நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு
عَذَابًا ضِعْفًا	→	ض	தன்வீனுக்குப் பிறகு

DARUL HUDA

مِنْ طِيْنٍ → ط நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

صَعِيْدًا طَيِّبًا → ط தன்வீனுக்குப் பிறகு

مَنْ ظَلَمَ → ظ நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

ظِلًّا ظَلِيْلًا → ظ தன்வீனுக்குப் பிறகு

مِنْ فَوْرِهِمْ → ف நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

قَوْمٌ فَاسِقُوْنَ → ف தன்வீனுக்குப் பிறகு

مِنْ قَبْلُ → ق நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

رِزْقًا قَالُوْا → ق தன்வீனுக்குப் பிறகு

اِنْ كَانَ → ك நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

بِدَمٍ كَذِبٍ → ك தன்வீனுக்குப் பிறகு

பாடம் 30

நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனுக்குப் பிறகு باء என்ற எழுத்து வந்தால், நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனை மீமாக மாற்றி **غنه** வுடன் ஓத வேண்டும். இந்த சட்டத்திற்கு إِقْلَابْ என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

مِنْ بَعْدُ → ب நூன் ஸாகினுக்குப் பிறகு

خَبِيْرًا بَصِيْرًا → ب தன்வீனுக்குப் பிறகு

பாடம் 31

நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனுக்குப் பிறகு لام، راء ஆகிய இரு எழுத்துகளில் ஒன்று வந்திருப்பின், நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனை அதற்கு அடுத்துள்ள எழுத்தாக முழுமையாக மாற்றி ஷத்து செய்து படிக்க வேண்டும். நூன் அல்லது தன்வீனை உச்சரிக்கவே கூடாது. இதற்கு إِدْغَامْ تَامْ 'இத்காம் தாம்' என்று சொல்லப்படும். ஷத்து செய்யப்பட்ட راء அல்லது لام ஐ நீட்டியோ அல்லது அழுத்தமாகவோ சொல்லக் கூடாது. (உ.ம்.)

اٰيَةً لِّلنَّاسِ	مِنْ رِّزْقِ اللهِ	مِنْ رَّبِّكُمْ	مِنْ رَّبِّهٖ
مِنْ لَّدُنَّا	فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا	مَتَاعًا لَّكُمْ	مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا

பாடம் 32

நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனுக்குப் பிறகு, ياء، واو، نون، ميم ஆகிய எழுத்துகளில் ஒன்று வந்திருப்பின், ஸுகூன் பெற்ற நூன் அல்லது தன்வீனை அதற்கு அடுத்துள்ள எழுத்தாக மாற்றி ஷத்து செய்து غنه வுடன் படிக்க வேண்டும். மேலும், ياء அல்லது واو வை நூன் ஸாகின் அல்லது தன்வீனில் முழுமையாக இணைத்துவிடக் கூடாது. நூன் ஸாகின் மற்றும் தன்வீனின் உச்சரிப்பும் மீதம் இருக்க வேண்டும். (உ.ம்.)

وَرَحْمَةً مِّنَّا	مِنْ مَّسَدٍ	مِنْ نِّسَآءِكُمْ	عَذَابًا نُّكْرًا
هُزُوًا وَّلَعِبًا	مِنْ وَّالٍ	فَمَنْ يَّعْمَلْ	خَيْرًا يَّرَهٗ

பாடம் 33

اِدْغَامُ الْمُتَمَاثِلَيْنِ ، اِدْغَامُ الْمُتَقَارِبَيْنِ ، اِدْغَامُ الْمُتَجَانِسَيْنِ

இத்காம் மூன்று வகைப்படும். அவை, 1) ادغام المتماثلين இத்காமுல் முதமாஸிலைன் 2) ادغام المتقاربين இத்காமுல் முதகாரிபைன், 3) ادغام المتجانسين இத்காமுல் முதஜானிஸைன்.

1) இத்காமுல் முதமாஸிலைன்: ஒரே எழுத்து இரண்டு முறை ஒரு வார்த்தையிலோ அல்லது இரு வார்த்தையிலோ அடுத்தடுத்து வந்து, முதல் எழுத்துக்கு ஸுகூனும், இரண்டாவது எழுத்துக்கு ஹரக்கத்தும் இருக்குமானால் ஸுகூன் உள்ள எழுத்தை ஹரக்கத்துள்ள எழுத்துடன் இணைக்க வேண்டும். இதற்கு இத்காமுல் முதமாஸிலைன் என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا ، فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ

2) இத்காமுல் முதகாரிபைன்: மக்ரஜில் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமாக உள்ள இரு வெவ்வேறு எழுத்துகள் ஒரே இடத்தில் வந்து, முதல் எழுத்துக்கு ஸுகூனும், இரண்டாவது எழுத்துக்கு ஹரக்கத்தும் இருந்தால் முதல் எழுத்தை இரண்டாவது எழுத்தில் இணைக்க வேண்டும். இதற்கு இத்காமுல் முதகாரிபைன் என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

(ل - ر) قُلْ رَّبِّ ، (ث - ذ) يَلْهَثْ ذّٰلِكَ

(ب - م) يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا ، (ق - ك) اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ

3) இத்காமுல் முதஜானிஸைன்: மக்ரஜில் ஒன்றாக உள்ள இரு வேறு எழுத்துகள் ஒரே இடத்தில் வந்து, இரண்டின் தன்மைகள் மாற்றமாக இருந்தால் அதை முந்தியபடி இணைப்பதற்கு இத்காமுல் முதஜானிஸைன் என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

(ت - ط) قَالَتْ طَّآئِفَةٌ ، (ذ - ظ) اِذْ ظَّلَمُوا

(ت - د) اُجِيبَتْ دَّعْوَتُكُمَا

DARUL HUDA

பாடம் 34

ஸுகூன் பெற்ற மீமின் விவரம்

ஸுகூன் செய்யப்பட்ட மீமிற்கு 'மீம் ஸாகின்' என்று கூறப்படும்.

அதன் சட்டங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவை,
1) اِدْغَامْ شَفَوِيْ இத்காம் ஷஃபவீ, 2) اِخْفَاءْ شَفَوِيْ இக்ஃபா ஷஃபவீ,
3) اِظْهَارْ شَفَوِيْ இள்ஹார் ஷஃபவீ.

1) இத்காம் ஷஃபவீ: ஸுகூன் செய்யப்பட்ட மீமுக்குப் பின் ஹரக்கத் உள்ள மீம் வந்தால் இரண்டையும் இணைத்து غنه உடன் ஓதவேண்டும். இதற்கு 'இத்காம் ஷஃபவீ' என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.) مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللهُ

2) இக்ஃபா ஷஃபவீ: ஸுகூன் செய்யப்பட்ட மீமுக்குப் பிறகு ب வந்தால் மீமை பாவில் மறைத்து غنه உடன் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு 'இக்ஃபா ஷஃபவீ' எனப்படும். (உ.ம்.) رَبَّهُمْ بِهِمْ

3) இள்ஹார் ஷஃபவீ: மீம் ஸாகினுக்குப் பிறகு م ، ب ஆகியவற்றைத் தவிர மற்ற எழுத்துகளில் ஒன்று வந்தால் மீமை நன்கு தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். இதற்கு இள்ஹார் ஷஃபவீ என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

وَهُمْ فِيْهَا ، اَلَمْ تَرَ ، عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ

பாடம் 35

கல்கலா எழுத்துகளின் விவரம்

கல்கலா எழுத்துக்களாவது:

1) ب 2) ج 3) د 4) ط 5) ق

இவற்றை قُطُبُ جَدٍ என்று ஒரே வார்த்தையில் சொல்லப்படும்.

DARUL HUDA

'கல்கலா' என்றால் இந்த எழுத்துகளுக்கு ஸுகூன் இருக்கும் போது அவற்றின் சப்தத்தைச் சற்று உயர்வாகவும் அழுத்தமாகவும் ஓதுவதாகும்.

ஆனால், வார்த்தைகளுக்கு இடையில் இவ்வெழுத்துகள் வரும்போது கல்கலாவின் அளவு குறைவாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு قَلْقَلَةٌ صُغْرَى என்று சொல்லப்படும்.

இந்த எழுத்துகள் வார்த்தையின் இறுதியில் வந்தால் கல்கலாவின் அளவு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். இதை قَلْقَلَةٌ كُبْرَى என்று சொல்லப்படும். (உ.ம்.)

வார்த்தையின் இடையில்	ق	مِقْدَارُ	قَلْقَلَةٌ صُغْرَى
வார்த்தையின் இறுதியில்	ق	مِيْثَاقْ ○	قَلْقَلَةٌ كُبْرَى
வார்த்தையின் இடையில்	ط	لِيَطْغَى	قَلْقَلَةٌ صُغْرَى
வார்த்தையின் இறுதியில்	ط	مُحِيْطْ ○	قَلْقَلَةٌ كُبْرَى
வார்த்தையின் இடையில்	ب	اَبْتَرُ	قَلْقَلَةٌ صُغْرَى
வார்த்தையின் இறுதியில்	ب	عِقَابْ ○	قَلْقَلَةٌ كُبْرَى
வார்த்தையின் இடையில்	ج	اَجْرُ	قَلْقَلَةٌ صُغْرَى
வார்த்தையின் இறுதியில்	ج	بَهِيْجْ ○	قَلْقَلَةٌ كُبْرَى
வார்த்தையின் இடையில்	د	اَدْنَى	قَلْقَلَةٌ صُغْرَى
வார்த்தையின் இறுதியில்	د	اَحَدْ ○	قَلْقَلَةٌ كُبْرَى

பாடம் 36

அல்லாஹ் என்ற பதத்திலுள்ள லாமை மொழியும் விதம்

அல்லாஹ்வின் லாமுக்கு முன் ஃபத்ஹா அல்லது ழம்மா இருந்தால் அந்த லாமை மொத்தமாக வாய் நிரம்ப உச்சரிக்க வேண்டும். இதற்கு تَفْخِيمْ (தஃப்கீம்) என்று சொல்லப்படும் (உ.ம்.)

رَفَعَهُ اللّٰهُ، اَرَادَ اللّٰهُ

அல்லாஹ்வுடைய லாமுக்கு முன் கஸ்ரா இருந்தால் மென்மையாக உச்சரிக்க வேண்டும். இதற்கு تَرْقِيقْ (தர்கீக்) என்று சொல்லப்படும் (உ.ம்.)

بِسْمِ اللّٰهِ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

அல்லாஹ்வின் லாமைத் தவிர மற்ற வார்த்தைகளில் உள்ள லாமை எல்லா நிலைகளிலும் மென்மையாகவே (தர்கீக்) ஓத வேண்டும்.

பாடம் 37

خ ص ض ط ظ غ ق

இந்த எழுத்துகளுக்கு حُرُوْفُ الْإِسْتِعْلَاء என்று கூறப்படும். இவற்றை எப்போதும் வாய் நிரம்ப தடிப்பமாக உச்சரிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த எழுத்துகள் ஃபத்ஹா பெற்று அதற்கு அடுத்ததாக அலிஃப் இருந்தால் முற்றிலும் நிரப்பமாக ஓத வேண்டும், (உ.ம்.) خَالِقٌ

வெறும் ஃபத்ஹா மட்டும் இருந்தால் முந்திய அளவை விடச் சற்று குறைவாகவும் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) خَرَجْنَا

அவற்றுக்கு ழம்மா இருந்தால் முன்பை விட, சற்று குறைவாக சொல்ல வேண்டும், (உ.ம்.) خُشُوْعًا

கஸ்ரா இருந்தால் இன்னும் சற்று குறைவாகச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) صِرَاطًا

DARUL HUDA

பயிற்சி 1

خَالِقٌ صَابِرًا ضَاحِكًا طَاعِمٍ ظَالِمٌ غَافِلٌ قَائِمٌ
خَرَجْنَا صَوَابًا ضَلَالًا طَلَبًا ظَلَمْنَا غَفَرْنَا غِطَآءً
خُشُوْعًا صُحُفًا ضُعُفًا طُوًى ظُلُمًا غُلُبًا قُعُوْدًا
خِفَافًا صِرَاطًا ضِرَارًا طِبَاقًا ظِلَالًا قِيَامًا قَرِيْنٌ

பாடம் 38

راء 'ரா' எனும் எழுத்தை ஓதும் முறை

- تفخيم தஃ்ப்கீம் (வாய் நிரம்ப தடிப்பமாக சப்தத்தை வெளிப் படுத்துவது.)
- ترقيق தர்கீக் (சப்தத்தை மெல்லியதாக வெளியாக்குவது.)
- இரண்டும் ஆகுமானது.

تفخيم க்குறிய இடங்கள்:

1. راء விற்கு ஃபத்ஹா, நஸ்பு, அல்லது ழம்மா, ரஃப்வு இருக்கும் போது. (உ.ம்.) رَبَّنَا، رُبَمَا، طَيْرًا، خَبِيْرٌ

2. راء விற்கு ஸுகூன் அதற்கு முன்னுள்ள எழுத்திற்கு ழம்மா அல்லது ஃபத்ஹா இருக்கும் போது. (உ.ம்.) مَرَّ، يَمُرُّ، سِرًّا، سِرٌّ

3. راء விற்கு ஸுகூன் இருந்து அதற்கு முன்னுள்ள எழுத்திற்கு தற்காலிகமாகக் கஸ்ரா இருக்கும் போது. (உ.ம்.) اَمِ ارْتَابُوا ، لِمَنِ ارْتَضٰى

4. راء விற்கு ஸுகூன் இருந்து அதற்கு முன்னுள்ள எழுத்து கஸ்ரா பெற்ற எழுத்தாகவும் அதற்குப் பின்னுள்ள எழுத்து خ ص ض ط ظ غ ق ஆகிய எழுத்துகளில் ஒன்றாக இருக்கும்

DARUL HUDA

DDARUL HUARUL HUDA
DARUL HUDA

போது. (உ.ம்.) قِرْطَاسٌ ، فِرْقَةٌ ، مِرْصَادٌ

5. راء விற்கு தற்காலிகமாக (நிறுத்துவதற்காக) ஸுகூன் செய்து அதற்கு முன்னுள்ள எழுத்தும் ஸுகூன் பெற்றதாக இருந்து அதற்கும் முன்னுள்ள எழுத்திற்கு ழும்மா அல்லது ஃபத்ஹா இருக்கும் போது. (உ.ம்.) يَسْرْ ، عُسْرْ

தர்கீகுடன் ஓத வேண்டிய இடங்கள்:

1. راء விற்கு கஸ்ரா இருக்கும் போது. (உ.ம்.) رِيْحٌ ، رِجَالٌ

2. راء விற்கு கஸ்ரா அல்லது ஷத்துடன் ஜர்ரு இருக்கும் போது. (உ.ம்.) بِضُرٍّ ، مِنْ شَرِّ

3. راء விற்கு ஸுகூனும் அதற்கு முன்னால் உள்ள எழுத்துக்கு கஸ்ரா இருக்கும்போது. (உ.ம்.) فِرْعَوْنَ ، اَنْذِرْ

4. راء விற்கு ஸுகூனும் அதற்கு முன்னால் உள்ள எழுத்துக்கும் ஸுகூன் இருந்து அதற்கும் முன்னால் உள்ள எழுத்துக்கு கஸ்ரா இருக்கும்போது. (உ.ம்.) سِحْرْ ، حِجْرْ

5. راء விற்கு ஸுகூனும் அதற்கு முன்னால் உள்ள எழுத்துக்கும் ஸுகூன் இருந்து அதற்கும் முன்னால் உள்ள எழுத்துக்கு ஃபத்ஹா இருக்கும்போது. (உ.ம்.) خَيْرْ ، غَيْرْ

குறிப்பு: ஃபத்ஹாவிற்கும் கஸ்ராவிற்கும் இடையே சாய்த்து உச்சரிக்கும் "இமாலாவின் சந்தர்ப்பத்தில்" راء வை மென்மையாக ஓத வேண்டும். (உ.ம்.) مَجْرٖىهَا (மஜ்ரேஹா)

இவ்வாறு குர்ஆனிலே ஒரே ஓர் இடத்தில் (11 : 41) மட்டும்தான் இருக்கிறது.

ஸூரா அஷ்ஷுஅராவில் فِرْقٍ என்பதிலுள்ள راء வை இரு விதமாகவும் உச்சரிப்பது கூடும். ஆயினும், மென்மையாக உச்சரிப்பதே மேல்.

இவ்வாறே اَلْقِطْرْ என்ற பதத்திலும் மென்மையாக ஓதுவது ஏற்றமாகும்.

مِصْرْ என்ற சொல்லில் வல்லினமாக உச்சரிப்பது நன்று.

DARUL HUDA

பயிற்சி 1

رَبَّنَا رُبَمَا طَيْرًا خَبِيْرًا سِرٌّ سِرًّا عُرُبًا يَمُرُّ
مَرَّ بَرْقٌ قُرْآنٌ اَتْرَابًا قِرْطَاسٌ مِرْصَادٌ خَيْرٌ
دُرِّيٌّ رِيْحٌ مِنْ شَرِّ بِضُرِّ اَصْحَابُ الْحِجْرِ

பாடம் 39

அலிஃப் எப்போதும் ஸுகூன் பெற்றதாக இருக்கும். அது அதற்கு முந்திய எழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும்.

خ ص ض ط ظ غ ق ஆகிய முஸ்தஃலா எழுத்துகளில் ஏதாவது ஒன்றுக்கு அடுத்து அலிஃப் வரும்போது, அதை வாய் நிரம்பச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.) عَصَا ، قَالَ ، عَسٰى ، كَمَا

இந்த எழுத்துகளன்றி மற்ற எழுத்துகளுக்குப் பின்னால் வந்தால் மெல்லியதாக்கி உச்சரிக்க வேண்டும்.

பாடம் 40

குர்ஆன் ஓதும்போது அதன் வசனங்களுக்கிடையில் நிறுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் அடையாளங்கள்

○ இந்தக்குறி ஒரு வசனம் முடிந்ததற்குரிய அடையாளமாகும். இந்த வட்டத்தின் மேற்புறமோ அல்லது உட்புறமோ எந்த அடையாளமும் குறிப்பிடப்படாதிருப்பின் நிறுத்தி நிதானப் படுத்திக் கொண்டு ஓத வேண்டும். ஏதாவதோர் அடையாளம் குறிக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை அனுசரித்து ஓதிக் கொள்ள வேண்டும்.

مـ இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் கட்டாயமாக நிறுத்தி ஓத வேண்டும். மாறாக, சேர்த்து ஓதினால் பொருள் மாறிவிடும்.

ط இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தி ஓத வேண்டும். சேர்த்து ஓதுவது சிறந்ததல்ல.

ج இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவது சிறந்ததாகும். நிறுத்தாமல் ஓதுவதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ز இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவதும், நிறுத்தாது ஓதுவதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், நிறுத்தாமல் சேர்த்து ஓதுவது சிறந்தது.

ص இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவதற்கு அனுமதி உண்டு. ஆயினும், இணைத்தே ஓதவேண்டும். யாரேனும் சிரமத்தினால் நிறுத்தி விட்டால் அதற்கும் அனுமதி உண்டு.

ق இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தாமல் ஓதுவதே சிறந்தது.

لا இந்தக்குறி சில வசனத்தின் இறுதியிலும், சில வசனத்தின் இடையிலும் காணப்படும். வசனத்தின் இறுதியில் காணப்பட்டால் நிறுத்தியும், நிறுத்தாமலும் ஓதலாம். ஆனால், வசனத்தின் இடையில் காணப்பட்டால் நிறுத்தாமலேயே ஓத வேண்டும்.

قف இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் மூச்சுவிடாதும், நிறுத்திவிடாதும் சற்றுத் தாமதித்து ஓத வேண்டும்.

سكته இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் சுவாசத்தை விட்டுவிடாமல் சற்று நிறுத்தி ஓத வேண்டும்.

وقفة இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் சுவாசத்தை விட்டுவிடாமல் முந்தையதை விடச் சற்று அதிகம் நிறுத்தி ஓதவேண்டும்.

صل இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் நிறுத்தியும் ஓதலாம்; நிறுத்தாமலும் ஓதலாம். எனினும், நிறுத்தி ஓதுவது சிறந்தது.

صلے இந்தக் குறியுள்ள இடத்தில் சேர்த்து ஓதுவதே சிறந்தது.

ك இந்தக் குறியுள்ள வசனத்திற்கு முன்னுள்ள வசனத்தில் என்ன குறியீடு இருக்கிறதோ அதுவே இக்குறியுள்ள இடத்திற்கும் உரியதாகும்.

∴ ∴ மூன்று புள்ளிகள் உள்ள இந்த அடையாளங்கள் ஒன்றுக் கொன்று அருகில் காணப்படும், அவற்றில் ஏதாவது ஒன்றில் மட்டுமே நிறுத்த வேண்டும்.

DARUL HUDA

பாடம் 41

‘வக்ஃஃப்’ என்றால் குர்ஆன் ஓதும்போது ஒரு வார்த்தையில் மூச்சை விட்டு சப்தத்தை நிறுத்திக் கொள்வதாகும்.

❖ நிறுத்தும் வார்த்தையின் கடைசி எழுத்துக்கு நஸ்பு இருக்கும் போது, அதை அலிஃஃபுடன் நிறுத்த வேண்டும். (உ.ம்.)

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ○

இந்த இடத்தில் ‘ரஹீமன்’ என்பதை ‘ரஹீமா’ என்று நிறுத்த வேண்டும்.

❖ நஸ்பைத் தவிர (ஃஃபத்ஹா, கஸ்ரா, ஜர்ரு, ழம்மா, ரஃஃப்வு ஆகிய) மற்ற ஹரக்கத்துகளில் ஒன்று இருக்கும்போது ஸுகூனுடன் நிறுத்த வேண்டும். (உ.ம்.)

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ○

இங்கு நஸ்தயீன் என்று நிறுத்த வேண்டும்.

❖ கடைசி எழுத்து ة வாக இருப்பின் அதை ه வாக மாற்றி நிறுத்த வேண்டும். (உ.ம்.)

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ○

இந்த இடத்தில் ‘காரிஅது’ என்பதை ‘காரிஅஹ்’ என்று நிறுத்த வேண்டும்.

❖ நிறுத்தியதற்குப் பின்பு அடுத்த ஆயத்தைத் தொடங்கும்போது முதல் எழுத்தில் ஷத்து இருந்தால் அந்த ஷத்தை உச்சரிக்காமல் அதிலுள்ள ஹரக்கத்தை மட்டும் உச்சரிக்க வேண்டும். (உ.ம்.)

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ○ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ○

❖ மிஹாதா என்று நிறுத்திய பின் வல்ஜிபால... என்று ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

கடைசி எழுத்துக்கு ஷத்து செய்யப்பட்டிருக்கும் போது அதை அதன் தன்மைக்கு ஏற்றவாறு சற்று அழுத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும். (உ.ம்.)

DARUL HUDA

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ○

وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ○

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ○

பாடம் 42

ஒரு வார்த்தையின் கடைசி எழுத்துக்குத் தன்வீன் (ـً ، ـٍ ، ـٌ) இருந்து அதை அடுத்துள்ள எழுத்து اَلْ என்பதைக் கொண்டு ஆரம்பித்தால், அதை ஓதும் முறை:

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ○ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ○

என்பதை சேர்த்து ஓதுவதாக இருந்தால்

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدُ ٮِ○ اللّٰهُ الصَّمَدُ ○

(அஹதுநில்லாஹுஸ் ஸமது) என்று ஓத வேண்டும். இவ்வாறு சேர்க்கப்படும் நூனுக்கு 'குத்னீ' என்று சொல்லப்படும்.

பாடம் 43

اَنَاْ என்ற வார்த்தையின் கடைசியில் இருக்கும் அலிஃபை உச்சரிக்கக் கூடாது. இதை اَنَ என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

اَلْمَلَاْءُ என்ற வார்த்தையில் லாமுக்கு அடுத்துள்ள அலிஃபையும் உச்சரிக்கக் கூடாது. இதை اَلْمَلَءُ என்றுதான் உச்சரிக்க வேண்டும்.

اُوْلِي ، اُوْلَآئِكَ ، اُوْلُوا என்ற வார்த்தைகளில் உள்ள و ஐ உச்சரிக்கக் கூடாது.

அதே போல் سَاُوْرِيْكُمْ (7 : 145), لَاُوْصَلِّبَنَّكُمْ (20 : 71) ஆகிய வார்த்தைகளில் உள்ள و ஐயும் உச்சரிக்கக் கூடாது.

ثَمُوْدَاْ (11 : 68) என்ற வார்த்தையில் உள்ள அலிஃபை உச்சரிக்கக் கூடாது.

DARUL HUDA

பாடம் 44

பின்வரும் இடங்களில் அடையாளமிடப்பட்டுள்ள அலிஃபை படிக்கக் கூடாது. அவற்றில் சில இடங்களில் அலிஃபை உச்சரித்து விட்டால் கருத்து முற்றிலும் மாறிவிடும். ஆகவே, இதில் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

அடைப்புக் குறியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முதல் எண் அத்தியாயத்தையும், இரண்டாம் எண் வசனத்தையும் குறிக்கும். ஒவ்வொன்றையும் குர்ஆனில் பார்த்துப் படித்து பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

اَنْ تَبُوْءَا۟	لَا۟اِلَى اللّٰهِ	اَفَا۟ئِنْ مَّاتَ
(5 : 29)	(3 : 159)	(3 : 144)
اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا۟	لَا۟اَوْضَعُوْا	نَبَا۟ءِ الْمُرْسَلِيْنَ
(13 : 30)	(9 : 47)	(6 : 34)
لٰكِنَّا۟ هُوَ	لِشَا۟ىْءٍ	لَنْ نَّدْعُوَا۟
(18 : 38)	(18 : 23)	(18 : 14)
لِيَرْبُوَا۟	لَا۟اَذْبَحَنَّهٗ	اَفَا۟ئِنْ مِّتَّ
(30 : 39)	(27 : 21)	(21 : 34)
نَبْلُوَا۟	لٰكِنْ لِّيَبْلُوَا۟	لَا۟اِلَى الْجَحِيْمِ
(47 : 31)	(47 : 4)	(37 : 68)

وَجِا۟ىْٓءَ	قَوَارِيْرَا۟	سَلٰسِلَا۟	لَا۟اَنْتُمْ
(89 : 23)	(76 : 15)	(76 : 4)	(53 : 13)

DARUL HUDA

பாடம் 45

حُرُوْفُ مُقَطَّعَاتُ ‘ஹுரூஃப் முகத்தஆத்’ எனப்படும் எழுத்துகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அத்தியாயங்களின் தொடக்கத்தில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு எழுத்துக்குக் கீழும் அதை உச்சரிக்க வேண்டிய முறையும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையிலேயே அவற்றைச் சொல்ல வேண்டும். அவை இடம்பெறக்கூடிய அத்தியாயங்களின் எண்களும் அதற்குக் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

الٓرٰ	الٓمٓصٓ	الٓمٓ
اَلِفْ لَآمْ رَا	اَلِفْ لَآمْ مِّيْمْ صَآدْ	اَلِفْ لَآمْ مِّيْمْ
(10,11,12,14,15)	(7)	(2,3,29,30,31,32)
طٰهٰ	كٓهٰيٰعٓصٓ	الٓمٓرٰ
طَاهَا	كَآفْ هَا يَا عَيْنْ صَآدْ	اَلِفْ لَآمْ مِّيْمْ رَا
(20)	(19)	(13)
يٰسٓ	طٰسٓ	طٰسٓمٓ
يَاسِيْنْ	طَاسِيْنْ	طَاسِيْنْ مِيْمْ
(36)	(27)	(26,28)
عٓسٓقٓ	حٰمٓ	صٓ
عَيْنْ سِيْنْ قَآفْ	حَامِيْمْ	صَآدْ
(42)	(40,41,42,43,44,45.46)	(26,28)

نٓ	قٓ
نُوْنْ	قَآفْ
(68)	(50)

DARUL HUDA

اٰیَاتُهَا ۷ | (۱) سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَکِّیَّةٌ (۵) | رُکُوْعُهَا ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۙ (۱) الرَّحْمٰنِ
الرَّحِیْمِ ۙ (۲) مٰلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ ؕ (۳)
اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَ اِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ ؕ (۴)
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۙ (۵) صِرَاطَ
الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ ۙ۬ غَیْرِ
الْمَغْضُوْبِ عَلَیْهِمْ وَ لَا الضَّآلِّیْنَ ۧ (۷)

DARUL HUDA

آيَاتُهَا ٤٠ ﴿٧٨﴾ سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ ﴿٨٠﴾ رُكُوْعَاتُهَا ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿١﴾ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ﴿٢﴾ الَّذِىْ هُمْ فِيْهِ
مُخْتَلِفُوْنَ ﴿٣﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ﴿٤﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ﴿٥﴾ اَلَمْ نَجْعَلِ
الْاَرْضَ مِهٰدًا ﴿٦﴾ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ﴿٨﴾
وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَّجَعَلْنَا
النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَّجَعَلْنَا
سِرَاجًا وَّهَّاجًا ﴿١٣﴾ وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾
لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ﴿١٦﴾ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ
كَانَ مِيْقَاتًا ﴿١٧﴾ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ﴿١٨﴾ وَّ
فُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ﴿١٩﴾ وَّسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ
سَرَابًا ﴿٢٠﴾ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾ لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ﴿٢٢﴾
لّٰبِثِيْنَ فِيْهَآ اَحْقَابًا ﴿٢٣﴾ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

DARUL HUDA

DARUL HUDA

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾ جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ
حِسَابًا ﴿٢٧﴾ وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنٰهُ
كِتٰبًا ﴿٢٩﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
مَفَازًا ﴿٣١﴾ حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾ وَكَأْسًا
دِهَاقًا ﴿٣٤﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ﴿٣٥﴾ جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً
حِسَابًا ﴿٣٦﴾ رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ
شَآءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَاٰبًا ﴿٣٩﴾ إِنَّآ أَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُولُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِي كُنْتُ تُرٰبًا ﴿٤٠﴾

اٰيَاتُهَا ٤٦ (٧٩) سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ (٨١) رُكُوعَاتُهَا ٢

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿١﴾ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿٢﴾ وَّالسّٰبِحٰتِ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

سَبْحًا ۙ﴿٣﴾ فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ۙ﴿٤﴾ فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿٥﴾ يَوْمَ
تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۙ﴿٦﴾ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ؕ﴿٧﴾ قُلُوْبٌ
يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ۙ﴿٨﴾ اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿٩﴾ يَقُوْلُوْنَ
ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِى الْحَافِرَةِ ؕ﴿١٠﴾ ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ؕ﴿١١﴾
قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿١٢﴾ فَاِنَّمَا هِىَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۙ﴿١٣﴾
فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ؕ﴿١٤﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿١٥﴾
اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ﴿١٦﴾ اِذْهَبْ اِلٰى
فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۖ﴿١٧﴾ فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ۙ﴿١٨﴾
وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۚ﴿١٩﴾ فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ۖ﴿٢٠﴾
فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۖ﴿٢١﴾ ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ۖ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ فَنَادٰى ۖ﴿٢٣﴾
فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ۖ﴿٢٤﴾ فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ
وَالْاُوْلٰى ؕ﴿٢٥﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ؕ﴿٢٦﴾ ع
ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ؕ بَنٰهَا وقفة ﴿٢٧﴾ رَفَعَ سَمْكَهَا

DARUL HUDA

DARUL HUDA

فَسَوّٰىهَا ﴿۲۸﴾ وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿۲۹﴾ وَالْاَرْضَ بَعْدَ
ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿۳۰﴾ اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿۳۱﴾ وَالْجِبَالَ
اَرْسٰىهَا ﴿۳۲﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ
الْكُبْرٰى ﴿۳۴﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿۳۵﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ
لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۶﴾ فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۷﴾ وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾ فَاِنَّ
الْجَحِيْمَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿۳۹﴾ وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى
النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۰﴾ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِىَ الْمَاْوٰى ﴿۴۱﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ
عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿۴۲﴾ فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿۴۳﴾
اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿۴۴﴾ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿۴۵﴾
كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿۴۶﴾

اٰيَاتُهَا ۴۲ (۸۰) سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ (۲۴) رُكُوْعُهَا ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ﴿۱﴾ اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿۲﴾ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ

DARUL HUDA

يَزَّكّٰىٓ ۙ﴿۳﴾ اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ؕ﴿۴﴾ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۙ﴿۵﴾
فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ؕ﴿۶﴾ وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ؕ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ
يَسْعٰى ۙ﴿۸﴾ وَهُوَ يَخْشٰى ۙ﴿۹﴾ فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۚ﴿۱۰﴾ كَلَّآ اِنَّهَا
تَذْكِرَةٌ ۚ﴿۱۱﴾ فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۘ﴿۱۲﴾ فِىْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۙ﴿۱۳﴾ مَّرْفُوْعَةٍ
مُّطَهَّرَةٍۢ ۙ﴿۱۴﴾ بِاَيْدِىْ سَفَرَةٍ ۙ﴿۱۵﴾ كِرَامٍۢ بَرَرَةٍ ؕ﴿۱۶﴾ قُتِلَ الْاِنْسَانُ
مَاۤ اَكْفَرَهٗ ؕ﴿۱۷﴾ مِنْ اَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهٗ ؕ﴿۱۸﴾ مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ
خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۙ﴿۱۹﴾ ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ۙ﴿۲۰﴾ ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ۙ﴿۲۱﴾
ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ؕ﴿۲۲﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَاۤ اَمَرَهٗ ؕ﴿۲۳﴾ فَلْيَنْظُرِ
الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖۤ ۙ﴿۲۴﴾ اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۙ﴿۲۵﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا
الْاَرْضَ شَقًّا ۙ﴿۲۶﴾ فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۙ﴿۲۷﴾ وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ۙ﴿۲۸﴾
وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ۙ﴿۲۹﴾ وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ۙ﴿۳۰﴾ وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ۙ﴿۳۱﴾
مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ؕ﴿۳۲﴾ فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ۫﴿۳۳﴾
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ۙ﴿۳۴﴾ وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ۙ﴿۳۵﴾ وَصَاحِبَتِهٖ

وَبَنِيْهِ ﴿٣٦﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿٣٧﴾
وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾
وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾
أُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

اٰيَاتُهَا ٢٩ — سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ (٨١) (٧) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾
وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا
الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ
نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾
وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ فَلَآ
أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ وَالَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾

DARUL HUDA

وَالصُّبۡحِ اِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۸﴾ اِنَّهٗ لَقَوۡلُ رَسُوۡلٍ كَرِيۡمٍ ﴿۱۹﴾ ذِىۡ
قُوَّةٍ عِنۡدَ ذِى الۡعَرۡشِ مَكِيۡنٍ ﴿۲۰﴾ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيۡنٍ ﴿۲۱﴾
وَمَا صَاحِبُكُمۡ بِمَجۡنُوۡنٍ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدۡ رَاٰهُ بِالۡاُفُقِ الۡمُبِيۡنِ ﴿۲۳﴾
وَمَا هُوَ عَلَى الۡغَيۡبِ بِضَنِيۡنٍ ﴿۲۴﴾ وَمَا هُوَ بِقَوۡلِ شَيۡطٰنٍ
رَّجِيۡمٍ ﴿۲۵﴾ فَاَيۡنَ تَذۡهَبُوۡنَ ﴿۲۶﴾ اِنۡ هُوَ اِلَّا ذِكۡرٌ لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۲۷﴾
لِمَنۡ شَآءَ مِنۡكُمۡ اَنۡ يَّسۡتَقِيۡمَ ﴿۲۸﴾ وَمَا تَشَآءُوۡنَ اِلَّاۤ
اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۲۹﴾

اٰيَاتُهَا ۱۹ — (۸۲) سُوۡرَةُ الۡاِنۡفِطَارِ مَكِّيَّةٌ (۸۲) — رُكُوۡعُهَا ۱

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اِذَا السَّمَآءُ انۡفَطَرَتۡ ﴿۱﴾ وَاِذَا الۡكَوَاكِبُ انۡتَثَرَتۡ ﴿۲﴾ وَاِذَا الۡبِحَارُ
فُجِّرَتۡ ﴿۳﴾ وَاِذَا الۡقُبُوۡرُ بُعۡثِرَتۡ ﴿۴﴾ عَلِمَتۡ نَفۡسٌ مَّا قَدَّمَتۡ
وَاَخَّرَتۡ ﴿۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الۡاِنۡسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الۡكَرِيۡمِ ﴿۶﴾
الَّذِىۡ خَلَقَكَ فَسَوّٰٮكَ فَعَدَلَكَ ﴿۷﴾ فِىۡۤ اَىِّ صُوۡرَةٍ مَّا شَآءَ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

رَكَّبَكَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿٩﴾ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ
لَحٰفِظِيْنَ ﴿١٠﴾ كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿١٢﴾
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿١٣﴾ وَّاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿١٤﴾
يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿١٥﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ﴿١٦﴾ وَمَآ
اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿١٨﴾
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۗ وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿١٩﴾

اٰيَاتُهَا ٣٦ — (٨٣) سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ (٨٦) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿١﴾ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ
يَسْتَوْفُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿٣﴾
اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿٤﴾ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٥﴾
يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦﴾ كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ
الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿٧﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿٨﴾ كِتٰبٌ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

مَّرْقُوْمٌ ؕ ﴿٩﴾ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۙ ﴿١٠﴾ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ
الدِّيْنِ ؕ ﴿١١﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖۤ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۙ ﴿١٢﴾ اِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ؕ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ ٚ سكتة رَانَ
عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾ كَلَّاۤ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ؕ ﴿١٥﴾ ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ؕ ﴿١٦﴾ ثُمَّ
يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ؕ ﴿١٧﴾ كَلَّاۤ اِنَّ كِتٰبَ
الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ؕ ﴿١٨﴾ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ؕ ﴿١٩﴾ كِتٰبٌ
مَّرْقُوْمٌ ۙ ﴿٢٠﴾ يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ ﴿٢١﴾ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۙ ﴿٢٢﴾
عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۙ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ
النَّعِيْمِ ۚ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ۙ ﴿٢٥﴾ خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ؕ وَفِيْ
ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ؕ ﴿٢٦﴾ وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ۙ ﴿٢٧﴾
عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ ﴿٢٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ۖ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ۖ﴿٣٠﴾

DARUL HUDA

DARUL HUDA

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا فَكِهِيْنَ ﴿٣١﴾ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا
اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ﴿٣٢﴾ وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ﴿٣٤﴾ عَلَى الْاَرَآئِكِ
يَنْظُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

اٰيَاتُهَا ٢٥ — سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ (٨٤) (٨٣) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا
الْاَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ
لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾ يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ
كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ﴿٦﴾ فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ﴿٧﴾
فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ﴿٨﴾ وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ
مَسْرُوْرًا ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ
يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ﴿١١﴾ وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ﴿١٢﴾ اِنَّهٗ كَانَ فِيْٓ اَهْلِهٖ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

مَسْرُوْرًا ؕ﴿۱۳﴾ اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ﴿۱۴﴾ بَلٰٓى ۛۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ
بِهٖ بَصِيْرًا ؕ﴿۱۵﴾ فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۙ﴿۱۶﴾ وَالَّيْلِ وَمَا
وَسَقَ ۙ﴿۱۷﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ۙ﴿۱۸﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ؕ﴿۱۹﴾
فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۙ﴿۲۰﴾ وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ
لَا يَسْجُدُوْنَ ؕ۩ السجدة ﴿۲۱﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ۖ﴿۲۲﴾ وَاللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ۖ﴿۲۳﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ﴿۲۴﴾ اِلَّا
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ﴿۲۵﴾ ع

اٰيَاتُهَا ۲۲ (۸۵) سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ (۲۷) رُكُوْعُهَا ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ۙ﴿۱﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ۙ﴿۲﴾ وَشَاهِدٍ
وَّمَشْهُوْدٍ ؕ﴿۳﴾ قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ۙ﴿۴﴾ النَّارِ ذَاتِ
الْوَقُوْدِ ۙ﴿۵﴾ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ۙ﴿۶﴾ وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ
بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ؕ﴿۷﴾ وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا

DARUL HUDA

DARUL HUDA

بِاللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَمِیْدِ ۙ﴿۸﴾ الَّذِیْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ
وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ؕ﴿۹﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِیْنَ
وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ یَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ
الْحَرِیْقِ ؕ﴿۱۰﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ۬ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِیْرُ ؕ﴿۱۱﴾ اِنَّ
بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِیْدٌ ؕ﴿۱۲﴾ اِنَّهٗ هُوَ یُبْدِئُ وَیُعِیْدُ ۚ﴿۱۳﴾ وَهُوَ
الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ۙ﴿۱۴﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِیْدُ ۙ﴿۱۵﴾ فَعَّالٌ لِّمَا
یُرِیْدُ ؕ﴿۱۶﴾ هَلْ اَتٰىكَ حَدِیْثُ الْجُنُوْدِ ۙ﴿۱۷﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُوْدَ ؕ﴿۱۸﴾
بَلِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فِیْ تَكْذِیْبٍ ۙ﴿۱۹﴾ وَّاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ
مُّحِیْطٌ ۚ﴿۲۰﴾ بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِیْدٌ ۙ﴿۲۱﴾ فِیْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ع ﴿۲۲﴾

اٰیَاتُهَا ۱۷ (۸۶) سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّیَّةٌ (۳۶) رُكُوْعُهَا ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالسَّمَآءِ وَالطَّارِقِ ۙ﴿۱﴾ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ۙ﴿۲﴾ النَّجْمُ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

الثَّاقِبُ ۝٣ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤ فَلْيَنْظُرِ
الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ۝٦ يَّخْرُجُ مِنْ
بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَآئِبِ ۝٧ إِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ۝٨
يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝٩ فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَآءِ
ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢ إِنَّهٗ لَقَوْلٌ
فَصْلٌ ۝١٣ وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٥
وَّأَكِيدُ كَيْدًا ۝١٦ فَمَهِّلِ الْكٰفِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧

آیاتها ١٩ — سُوْرَةُ الْأَعْلٰى مَكِّيَّةٌ (٨٧) (٨) — رکوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝١ الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى ۝٢ وَالَّذِيْ
قَدَّرَ فَهَدٰى ۝٣ وَالَّذِيْٓ أَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝٤ فَجَعَلَهٗ غُثَآءً
أَحْوٰى ۝٥ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰٓى ۝٦ إِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ إِنَّهٗ
يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝٧ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝٨ فَذَكِّرْ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ؕ﴿٩﴾ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۙ﴿١٠﴾ وَ
يَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۙ﴿١١﴾ الَّذِىْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ۚ﴿١٢﴾ ثُمَّ
لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ؕ﴿١٣﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ۙ﴿١٤﴾ وَ
ذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ؕ﴿١٥﴾ بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۫ۖ﴿١٦﴾
وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ؕ﴿١٧﴾ اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ
الْاُوْلٰى ۙ﴿١٨﴾ صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿١٩﴾ ع

اٰيَاتُهَا ٢٦ — (٨٨) سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ (٦٨) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ؕ﴿١﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۙ﴿٢﴾
عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۙ﴿٣﴾ تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ۙ﴿٤﴾ تُسْقٰى مِنْ
عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ؕ﴿٥﴾ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ۙ﴿٦﴾ لَّا يُسْمِنُ
وَلَا يُغْنِىْ مِنْ جُوْعٍ ؕ﴿٧﴾ وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۙ﴿٨﴾
لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۙ﴿٩﴾ فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ﴿١٠﴾ لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا

DARUL HUDA

لَاغِيَةً ۝١١ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٢ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝١٣
وَّأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۝١٤ وَّنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝١٥ وَّزَرَابِيُّ
مَبْثُوثَةٌ ۝١٦ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٧
وَإِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٨ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ
نُصِبَتْ ۝١٩ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢٠ فَذَكِّرْ إِنَّمَآ
أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝٢١ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٢ إِلَّا مَنْ
تَوَلّٰى وَكَفَرَ ۝٢٣ فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝٢٤
إِنَّ إِلَيْنَآ إِيَابَهُمْ ۝٢٥ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٦

آيَاتُهَا ٣٠ (٨٩) سُورَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ (١٠) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْفَجْرِ ۝١ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝٢ وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝٣ وَالَّيْلِ إِذَا
يَسْرِ ۝٤ هَلْ فِي ذٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ
فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝٦ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝٧ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ

DARUL HUDA

مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾
فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا
مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي
أَهَانَنِ ﴿١٦﴾ كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ
عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٢٢﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ
بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ﴿٢٣﴾
يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٢٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ
عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيَّتُهَا

DARUL HUDA

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾
فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ﴿٣٠﴾

اٰيَاتُهَا ٢٠ (٩٠) سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّيَّةٌ (٣٥) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿١﴾ وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿٢﴾ وَ
وَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿٣﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ﴿٤﴾
اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ﴿٥﴾ يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا
لُّبَدًا ﴿٦﴾ اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗٓ اَحَدٌ ﴿٧﴾ اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ
عَيْنَيْنِ ﴿٨﴾ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ﴿٩﴾ وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ﴿١٠﴾
فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ﴿١١﴾ وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ﴿١٢﴾
فَكُّ رَقَبَةٍ ﴿١٣﴾ اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ﴿١٤﴾ يَّتِيْمًا
ذَا مَقْرَبَةٍ ﴿١٥﴾ اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ﴿١٦﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ﴿١٧﴾

DARUL HUDA

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿١٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا
هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ﴿١٩﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٢٠﴾

اٰيَاتُهَا ١٥ — (٩١) سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ (٢٦) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ﴿١﴾ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ﴿٢﴾ وَالنَّهَارِ
اِذَا جَلّٰىهَا ﴿٣﴾ وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ﴿٤﴾ وَالسَّمَآءِ وَمَا
بَنٰىهَا ﴿٥﴾ وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰىهَا ﴿٦﴾ وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ﴿٧﴾
فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ﴿٨﴾ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ﴿٩﴾
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ﴿١٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَآ ﴿١١﴾
اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰىهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ
اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ﴿١٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۙ فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ
عُقْبٰهَا ﴿١٥﴾

DARUL HUDA

DARUL HUDA

اٰيَاتُهَا ٢١ | سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ (٩٢) (٩) | رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۙ﴿۱﴾ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۙ﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ
الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰٓى ۙ﴿۳﴾ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ؕ﴿۴﴾ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى
وَاتَّقٰى ۙ﴿۵﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿۶﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ؕ﴿۷﴾
وَاَمَّا مَنْۢ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۙ﴿۸﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰى ۙ﴿۹﴾ فَسَنُيَسِّرُهٗ
لِلْعُسْرٰى ؕ﴿۱۰﴾ وَمَا يُغْنِىْ عَنْهُ مَالُهٗۤ اِذَا تَرَدّٰى ؕ﴿۱۱﴾
اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۖ﴿۱۲﴾ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ﴿۱۳﴾
فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۚ﴿۱۴﴾ لَا يَصْلٰىهَاۤ اِلَّا الْاَشْقَى ۙ﴿۱۵﴾
الَّذِىْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ؕ﴿۱۶﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۙ﴿۱۷﴾ الَّذِىْ
يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۚ﴿۱۸﴾ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ
نِّعْمَةٍ تُجْزٰٓى ۙ﴿۱۹﴾ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۚ﴿۲۰﴾
وَلَسَوْفَ يَرْضٰى ﴿۲۱﴾

DARUL HUDA

DARUL HUDA

آياتها ١١ (٩٣) سُورَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ (١١) ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالضُّحٰى ۝١ وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۝٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۝٣
وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ
فَتَرْضٰى ۝٥ اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝٦ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا
فَهَدٰى ۝٧ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ۝٨ فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا
تَقْهَرْ ۝٩ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝١٠ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝١١

آياتها ٨ (٩٤) سُورَةُ الْاِنْشِرَاحِ مَكِّيَّةٌ (١٢) ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝١ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝٢
الَّذِیْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَاِنَّ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٦ فَاِذَا
فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

DARUL HUDA

DARUL HUDA

اٰيَاتُهَا ٨ (٩٥) سُوۡرَةُ التِّيۡنِ مَكِّيَّةٌ (٢٨) رُكُوۡعُهَا ١

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

وَالتِّيۡنِ وَالزَّيۡتُوۡنِ ۙ﴿۱﴾ وَطُوۡرِ سِيۡنِيۡنَ ۙ﴿۲﴾ وَهٰذَا الۡبَلَدِ
الۡاَمِيۡنِ ۙ﴿۳﴾ لَقَدۡ خَلَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ فِىۡۤ اَحۡسَنِ تَقۡوِيۡمٍ ﴿۴﴾
ثُمَّ رَدَدۡنٰهُ اَسۡفَلَ سٰفِلِيۡنَ ۙ﴿۵﴾ اِلَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمۡ اَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُوۡنٍ ؕ﴿۶﴾ فَمَا يُكَذِّبُكَ
بَعۡدُ بِالدِّيۡنِ ؕ﴿۷﴾ اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَحۡكَمِ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿۸﴾

اٰيَاتُهَا ١٩ (٩٦) سُوۡرَةُ الۡعَلَقِ مَكِّيَّةٌ (١) رُكُوۡعُهَا ١

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اِقۡرَاۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الَّذِىۡ خَلَقَ ۚ﴿۱﴾ خَلَقَ الۡاِنۡسَانَ مِنۡ
عَلَقٍ ۚ﴿۲﴾ اِقۡرَاۡ وَرَبُّكَ الۡاَكۡرَمُ ۙ﴿۳﴾ الَّذِىۡ عَلَّمَ بِالۡقَلَمِ ۙ﴿۴﴾
عَلَّمَ الۡاِنۡسَانَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ؕ﴿۵﴾ كَلَّاۤ اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَيَطۡغٰٓى ۙ﴿۶﴾
اَنۡ رَّاٰهُ اسۡتَغۡنٰى ؕ﴿۷﴾ اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجۡعٰى ؕ﴿۸﴾ اَرَءَيۡتَ الَّذِىۡ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

يَنْهٰى ﴿٩﴾ عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ﴿١٠﴾ اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى
الْهُدٰۤى ﴿١١﴾ اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ﴿١٢﴾ اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿١٣﴾
اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا
بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿١٧﴾
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾ السجدة

اٰيَاتُهَا ٥ — (٩٧) سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ (٢٥) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّاۤ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ
فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلٰمٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾

اٰيَاتُهَا ٨ — (٩٨) سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ (١٠٠) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ مُنْفَكِّيْنَ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿١﴾ رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴿٢﴾
فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا
لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ
كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِىْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ
فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ
رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهٗ ﴿٨﴾

اٰيَاتُهَا ٨ سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ (٩٣) (٩٩) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

اَثْقَالَهَا ۙ ﴿٢﴾ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ
اَخْبَارَهَا ۙ ﴿٤﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۗ ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ
اَشْتَاتًا ۙ ۵ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۗ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَّرَهٗ ۗ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ﴿٨﴾ ع

اٰيَاتُهَا ١١ | سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ (١٠٠) (١٤) | رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿﴾

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۙ ﴿١﴾ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۙ ﴿٢﴾ فَالْمُغِيْرٰتِ
صُبْحًا ۙ ﴿٣﴾ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۙ ﴿٤﴾ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۙ ﴿٥﴾
اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۚ ﴿٦﴾ وَاِنَّهٗ عَلٰى
ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۚ ﴿٧﴾ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۗ ﴿٨﴾
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ۙ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ
مَا فِى الصُّدُوْرِ ۙ ﴿١٠﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ
لَّخَبِيْرٌ ﴿١١﴾ ع

DARUL HUDA

DARUL HUDA

ايَاتُهَا ١١ (١٠١) سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٠) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْقَارِعَةُ ۙ﴿۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ۚ﴿۲﴾ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ؕ﴿۳﴾
يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ۙ﴿۴﴾ وَتَكُوْنُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ؕ﴿۵﴾ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ۙ﴿۶﴾
فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ؕ﴿۷﴾ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ۙ﴿۸﴾
فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ؕ﴿۹﴾ وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ؕ﴿۱۰﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ۧ﴿۱۱﴾

ايَاتُهَا ٨ (١٠٢) سُوْرَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ (١٦) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۙ﴿۱﴾ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ؕ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ۙ﴿۳﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ؕ﴿۴﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ
عِلْمَ الْيَقِيْنِ ؕ﴿۵﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۙ﴿۶﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا
عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۙ﴿۷﴾ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۧ﴿۸﴾

DARUL HUDA

DARUL HUDA

اٰيَاتُهَا ٣ (١٠٣) سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ (١٣) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِىْ خُسْرٍ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

اٰيَاتُهَا ٩ (١٠٤) سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ (٣٢) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ﴿١﴾ اِۨلَّذِىْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ﴿٢﴾ يَحْسَبُ
اَنَّ مَالَهٗۤ اَخْلَدَهٗ ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِى الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَاۤ
اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِىْ تَطَّلِعُ
عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ﴿٧﴾ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ﴿٨﴾ فِىْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾

اٰيَاتُهَا ٥ (١٠٥) سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ (١٩) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ

DARUL HUDA

كَيْدَهُمْ فِىْ تَضْلِيْلٍ ۝٢ وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۝٣
تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ۝٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ۝٥

اٰيَاتُهَا ٤ — سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ (١٠٦) (٢٩) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۝١ اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝٢
فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِىْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ
جُوْعٍ ۵ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝٤

اٰيَاتُهَا ٧ — سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ (١٠٧) (١٧) — رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

اَرَءَيْتَ الَّذِىْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝١ فَذٰلِكَ الَّذِىْ يَدُعُّ
الْيَتِيْمَ ۝٢ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ۝٣ فَوَيْلٌ
لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝٤ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝٥
الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝٦ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝٧

ايَاتُهَا ٣ ﴿١٠٨﴾ سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ ﴿١٥﴾ رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّآ اَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

ايَاتُهَا ٦ ﴿١٠٩﴾ سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ ﴿١٨﴾ رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ يٰاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَآ
اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ﴿٤﴾ وَلَآ
اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿٦﴾

ايَاتُهَا ٣ ﴿١١٠﴾ سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ ﴿١١٤﴾ رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

DARUL HUDA

رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۚ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

آيَاتُهَا ٥ سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ (٦) (١١١) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَامْرَأَتُهُ
حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ﴿٥﴾

آيَاتُهَا ٤ سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (٢٢) (١١٢) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ
يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

آيَاتُهَا ٥ سُورَةُ الْفَلَقِ مَكِّيَّةٌ (٢٠) (١١٣) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَ

DARUL HUDA

DARUL HUDA

مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ
فِي الْعُقَدِ ۝٤ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥

آيَاتُهَا ٦ سُورَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ (١١٤) (٢١) رُكُوعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلٰهِ
النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۝ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي
يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦

DARUL HUDA

DARUL HUDA

மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதில் பெற்றோர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஆகவே, இது விஷயத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு பெற்றோர்கள் முழு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும். பின்வரும் படிவத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வீட்டில் மாணவர் தமது பாடங்களைப் படித்தாரா? இல்லையா? எவ்வளவு நேரம் படித்தார்? என்பதை கையொப்பத்துடன் தெரியப்படுத்தவும். மாணவர் பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

மாணவர்: தந்தை/தாய்/பொறுப்பாளர்: ✆

தேதி	மாணவரின் நடத்தை	ஆசிரியர் கையொப்பம்	படித்தார்		நேரம்	பெற்றோர்/பொறுப்பாளர் கையொப்பம்
			ஆம்	இல்லை		

DARUL HUDA

DDARUL HUDAARUL HUDA
DARUL HUDA

தேதி	மாணவரின் நடத்தை	ஆசிரியர் கையொப்பம்	படித்தார்		நேரம்	பெற்றோர்/பொறுப்பாளர் கையொப்பம்
			ஆம்	இல்லை		

DARUL HUDA

DARUL HUDA

மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதில் பெற்றோர்களின் பங்கு மிக முக்கியமானது. ஆகவே, இது விஷயத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு பெற்றோர்கள் முழு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும். பின்வரும் படிவத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வீட்டில் மாணவர் தமது பாடங்களைப் படித்தாரா? இல்லையா? எவ்வளவு நேரம் படித்தார்? என்பதை கையொப்பத்துடன் தெரியப்படுத்தவும். மாணவர் பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்தையும் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

மாணவர்: தந்தை/தாய்/பொறுப்பாளர்: ✆

தேதி	மாணவரின் நடத்தை	ஆசிரியர் கையொப்பம்	படித்தார்		நேரம்	பெற்றோர்/பொறுப்பாளர் கையொப்பம்
			ஆம்	இல்லை		

DARUL HUDA

தேதி	மாணவரின் நடத்தை	ஆசிரியர் கையொப்பம்	படித்தார்		நேரம்	பெற்றோர்/பொறுப்பாளர் கையொப்பம்
			ஆம்	இல்லை		